Cea Mai Mare Bătălie Care S-a Dat Vreodată

Jeffersonville, Indiana, USA
11 martie 1963

1 Mulţumesc, Frate Orman, Domnul să te binecuvânteze.

Bună dimineaţa, prieteni. Sunt fericit să fiu din nou aici în această dimineaţă, şi presupun că a fost cam neaşteptat pentru mine, şi sunt sigur că aceasta ar fi şi pentru adunare. Şi eu tocmai citeam şi (mulţumesc, soră) şi se pare că Domnul mi-a pus ceva pe inimă ca să aduc ceva bisericii, şi m-am gândit că era timpul să o fac.

Iar acum, aceasta... când eu am sosit şi atunci, neştiind că vom fi aici duminica aceasta, eu am anunţat că o să am un Mesaj pentru biserică. Şi eu vreau să aduc, dacă va voi Dumnezeu, acest Mesaj duminica viitoare. Şi acolo va fi un timp cam îndelungat, deci aceasta probabil că nu se va termina înainte de 12:30, ora 1 poate, poate pe la acel timp. Aceasta este pe inima mea de mult timp, şi eu cred că datorez publicului un răspuns de ce nu am fost activ afară în câmp. Iar eu am predicat peste tot, dar sunt sigur că aceasta nu a ieşit niciodată corect după cum trebuia să fie; astfel eu cred, cu voia Domnului duminica viitoare, eu vreau doar să-mi iau timp şi doar să expun un motiv şi de ce, şi să vă fac cunoscut Scriptural ce se petrece. Vedeţi? Doar despre ce este vorba, deoarece probabil eu voi merge peste mări sau undeva imediat. Eu aştept acum să văd încotro mă va chema El să merg.

2 Ultima… Cam cu trei seri în urmă sau două seri, eu am avut o chemare telefonică aproape de miezul nopţii, şi aceasta a fost ca să mă rog pentru o femeie care era la spital. Iar ei m-au sunat şi mi-au spus să mă rog (şi eu am uitat numele care mi l-au dat că… zicea, este o prietenă a D-nei James Bell, sora noastră de aici din biserică, o soră de culoare, foarte loială, o femeie minunată. Eu cred că numele era Shepherd, care mi-a fost dat), astfel m-am ridicat din pat şi am îngenunchiat jos şi am spus soţiei (sunetul telefonului a trezit-o), şi am zis: „Noi trebuie să ne rugăm pentru D-na Shepherd, o soră care a sunat care este o prietenă a D-nei James Bell.”

3 Astfel noi ne-am rugat pentru ea, ne-am dus înapoi în pat, iar apoi în jur de ora 10 sau 11 ziua următoare, eu am fost sunat din nou; acesta era Billy, şi el a zis că aceea nu este D-na Shepherd, zicea că aceea era D-na Bell, însăşi. Nu prietena D-nei Bell, aceasta era D-na Bell, şi ea este la spital foarte grav. Şi repezindu-ne afară la spital, dar ea a fost dusă. Domnul a chemat pe D-na Bell acasă.

4 D-na Bell a fost una care se aduna credincios cu noi aici la biserică cu anii. Soţul ei, James, şi eu am lucrat împreună cu tatăl meu cu mulţi ani în urmă alergând afară... noi am străbătut aceste ramificaţii din Pensylvania în Colgates aici cu mulţi ani în urmă, eu presupun că este cu treizeci de ani în urmă sau mai mult. Şi noi o iubim pe Sora Bell; ea era o persoană mare.

5 Şi eu înţeleg că ea a avut o stare gravă de atac de fiere, şi ei... doctorul ei care cunoştea cazul foarte bine era plecat din oraş în timpul acela, şi a venit un doctor nou să se uite la ea şi a vizat o operaţie de urgenţă, iar ea nu a supravieţuit asta. Şi ea era… eu cred că ea… Felul cum eu înţeleg asta, că medicul ei obişnuit nu i-ar fi prescris operaţia, deoarece ea era de statură grea, şi fierea ei era rea, şi ea avea pietre, cred eu, sau ceva în ea, şi Domnul a fost milostiv. Ea a avut atacurile acelea înainte, iar Domnul a avut grijă de ele de multe ori, dar s-a întâmplat să fie că… Păi, dacă noi aducem aceasta la o măsură deplină noi am spune asta: Dumnezeu a chemat-o pe Sora Bell, şi acesta este felul în care ea a trebuit să fie luată. Vedeţi voi?

6 Şi cum a eşuat aceasta, a ajuns la mine că eu credeam că era D-na... o D-ră Shepherd; eu nu am cunoscut pe D-ra Shepherd. Domniţa poate să fie aici în dimineaţa aceasta, şi eu s-ar putea să o cunosc dacă mă uit la faţa ei. Dar s-a spus că ea era o D-nă Shepherd; şi dacă s-au făcut toate în felul acesta, astfel că dacă eu ştiam aceasta ar fi fost ah, D-na Bell că era în acea stare, eu probabil că aş fi mers acolo şi aş fi mijlocit pentru ea imediat; şi apoi, vedeţi voi, că Dumnezeu probabil nu a vrut ca noi să facem acest lucru. Astfel noi ştim că toate aceste lucruri lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu. Şi eu sunt sigur că Sora Bell a iubit pe Domnul nostru; ea era o femeie

bună.

7 Acum, ea este una dintre noi. Aici noi nu avem ceva linii de culoare; familia lui Dumnezeu nu trasează linii de culoare. Dacă suntem roşii, maro, negrii, sau galbeni aceasta nu contează, albi, sau orice ar fi noi suntem fraţi şi surori în Cristos; şi astfel noi o iubim, şi ea o să ne lipsească, la tabernacol. Cum o să-mi lipsească „amin-urile" Surorii Bell, acelea mari aspre din colţul din spate. Şi când o duceam acasă ea vorbea de Domnul Isus.

Şi dacă eu înţeleg aceasta corect (nu am ştiut acest lucru decât cu câteva momente în urmă), dar eu cred că serviciul funebru se va ţine chiar aici în biserică marțea aceasta care vine la ora 1, şi eu cred că voi şi cu mine vom oficia în acest serviciu funebru.

8 [Fratele Branham vorbeşte cu Fratele Neville - Ed.]

Însă doar într-o adunare, în care noi suntem cu una mai slabi în dimineaţa aceasta, în respect pentru Sora noastră Bell să ne ridicăm în picioare doar un moment, aşa cum ne plecăm capetele.

Dumnezeul vieţii, Care dă şi ia viaţa, aşa cum a spus Iov din vechime: „Domnul a dat Domnul a luat, fie binecuvântat Numele Domnului." Cu câţiva ani în urmă Tu ai trimis-o pe Sora Bell printre noi ca să fie o con-cetățeană împreună cu noi a marii Federaţii a lui Dumnezeu. Şi noi îţi mulţumim pentru fiecare inspiraţie ce a fost ea în faţa noastră, cum i-a plăcut ei să cânte, şi să mărturisească, şi era aşa de plină de Duhul încât putea să strige şi să ţipe. Şi nu-i era ruşine de Evanghelia lui Isus Cristos, pentru ea Aceasta era puterea lui Dumnezeu pentru mântuire. Văzând anii ei terminâdu-se, şi vine timpul când noi toţi trebuie să răspundem. Şi Tu ai luat-o de la noi ca să fie în Prezenţa Ta, că este adevărat că atunci când plecăm de aici, suntem în Prezenţa lui Dumnezeu.

9 O, Dumnezeule, noi îţi mulţumim pentru toate. Noi ne rugăm ca Tu să-i binecuvântezi soţul ei, prietenul meu, James, fiul ei, fiicele ei, toţi acei care… Noi înţelegem că băiatul ei zboară din Germania, de la forţele armate, ca să vină acasă să-i acorde ultimele respecte pe care el le poate da pe pământ, mamei lui răposate. Cum trebuie că inima acestui tânăr bate în această dimineaţă. Eu mă rog pentru el, Doamne. Dumnezeule binecuvântează-l. Binecuvântează pe Jimmy, şi cum el a... priveşte-l lucrând acolo ore obositoare să câştige existenţa familiei lui. Şi eu mă rog ca marea familie să nu fie despărţită, ci roata familiei să fie neîntreruptă în acea ţară pe partea de dincolo.

Fie ca noi, Doamne, acum să ne strângem armura şi brâul puţin mai strâns, şi să mergem afară la bătălie acum, să ne luptăm cu unul mai puţin decât cu o săptămână în urmă. Şi ne rugăm ca Tu să ne susţii, şi să ne întăreşti, şi să ne ajuţi aşa cum mergem înainte. Iar într-o zi fie ca noi toţi să ne adunăm din nou împreună pe partea cealaltă. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

10 Acum, fie ca sufletul surorii noastre răposate să se odihnească în pace. Mi-ar place să spun că serviciul ei funebru se va predica aici duminică, sau marţi şi noi am... cu toţii sunteţi bineveniţi, oricine care vrea să vină. Şi eu presupun că Fratele Neville de aici are aranjamentele şi... Tu le ai. [Fratele Branham vorbeşte cu Fratele Neville - Ed.]

11 Acum, astăzi eu doar… Vedeţi acolo nu sunt prea mulţi, dacă acolo ar putea fi adus un scaun de undeva pentru Fratele şi Sora Slaughter acolo în spate... Eu am primit chemarea ta, Soră Slaughter, şi am plecat să mă rog pentru cealaltă Soră Slaughter, Sora Jean Slaughter cu acea febră, tularemică. Ea sigur are un caz rău din acesta, dar noi ne încredem în Dumnezeu că ea va fi bine.

12 Acum, noi vrem să citim ceva Scriptură, şi eu doar aş vrea să învăţ în dimineaţa aceasta, să-mi iau timpul, deoarece din moment ce eu am venit înapoi din Arizona, păi, gâtul meu este cam inflamat.

Iar acum, următoarea duminică nu uitaţi şi mă gândesc că Billy a trimis poştal anunţurile şi acesta va fi un serviciu destul de lung noi credem, astfel veniţi mai devreme şi aşa cum puteţi. Noi vrem să începem cam la 9:30, sau vreau să spun la ora 10 şi poate... îmi amintesc în jur de 1:00 sau 1:00, poate la 12:30, 1:00, sau aşa ceva, trei sau patru ore sau mai mult. Mi-ar place să iau şi să tot iau Scripturile (aduceţi-vă creion şi hârtie) şi doar să le notaţi. Dacă este vreo întrebare, voi puneţi-o (vedeţi voi?) şi poate noi o putem explica, facem ce putem să vă ajutăm.

13 Acum, să citim ceva Scriptură mai întâi. Acum, eu am trei locuri din Biblie care aş vrea să le citesc. Iar primul din ele (dacă vreţi să-l notaţi şi aveţi creion), eu aş vrea în dimineaţa aceasta să mă refer la câteva texte pe care eu le-aş... sau câteva Scripturi, adică, la care aş vrea să mă refer. Prima va fi de la 1 Petru 5:8-10, Efeseni 6:10-17, şi Daniel 12:1-14.

14 Acum, la citire, negrăbindu-ne (şi practic fiecare este aşezat, aşa, câţiva stând totuşi în picioare în spate şi pe margine), însă noi o să încercăm să trecem prin ele, cât se poate de repede şi să vă lăsăm afară. Apoi noi o să ne rugăm pentru bolnavi.

Noi avem o doamnă mică, întinsă aici în dimineaţa aceasta, care este foarte bolnavă. Eu înţeleg că ea a fost foarte bolnavă ieri. Şi eu am vrut doar ca ea să audă în dimineaţa aceasta întâi înainte de a mă ruga pentru ea. Şi eu cunosc stările acestei micuţe doamne, şi ea este foarte bolnavă; noi avem un Tată Ceresc foarte măreţ Care a fost mai mult decât biruitor al tuturor bolilor.

15 Şi eu am un mic articol (eu îi cer D-nei Wood dacă ea l-ar citi, dar ea este cam şovăielnică să o facă) unde un doctor medical era surprins desigur, când el era un critic a vindecării Divine şi nici măcar nu ar fi permis ca cineva să vorbească despre aceasta în biroul lui, şi felceriţa lui de asemenea. Astfel s-a întâmplat să fie, că el a avut un pacient care era un caz canceros, un cancer mare. El nu vroia să aibă nimic de a face cu asta, aşa că a trimis-o la o altă clinică. Ei nu vroiau să aibă nimic de a face cu ea acolo, astfel ei au trimis-o înapoi. Aşa că ei… Oh, acesta era la sân, şi era într-o stare teribilă; şi toată pielea era mâncată, iar cancerul a mers jos în piept, în coaste. Eu presupun că voi înţelegeţi ce vreau să spun eu.

16 Eu am pe micuţul nostru doctor prieten din Norvegia care şade cu noi în această dimineaţă.

Şi el are tot materialul său gata, că el a zis că ştie că ea a vrut ca el să o opereze şi să-i taie sânul. Aceasta era o lucrare foarte sângeroasă, şi el şi-a adus toate pachetele sale şi totul. Sora a pregătit-o pe doamnă şi a adus-o în sala de operaţie, şi apoi ea s-a întors să-şi ia instrumentele, de asemenea, care urmau să fie folosite, de doctor şi asistenta lui ca să ia sânul jos. Şi astfel ei aveau prosoapele şi alte lucruri aşezate acolo. Şi astfel ei au început... când el a început să se întoarcă roata...

17 Soţul ei vroia să ştie dacă el poate să şadă în capătul sălii să se roage; el era un predicator cu sfinţenia. Şi el a şezut acolo la capătul patului şi se ruga. Desigur doctorul nu era prea plăcut satisfăcut cu aceasta, voi ştiţi, că el era acolo. Dar atât timp cât el nu se uita, şi aceasta nu l-ar afecta pe el, păi, eu presupun că aceasta era în regulă, nu ar…?… nu ar leşina.

18 Astfel în timp ce el şedea, rugându-se, acolo a venit o fluturare în sală; iar doctorul se întoarce cu instrumentele lui, să înceapă să-i taie sânul; el a mutat pansament după pansament şi nu era nici măcar o cicatrice pe sân, nici măcar o cicatrice! El a zis: „Aceasta nu se... aceasta se mişcă?” Şi el a început… Şi sora şi-a dat mărturia ei. Amândoi au mers afară şi au devenit Penticostali, umpluţi cu Duhul Sfânt, slujind pe Domnul. Nici măcar o cicatrice!

19 Doctorul Holbrook însuşi a mărturisit, zicând: „Cu un minut mai înainte acolo era femeia întinsă acolo, şi sora, şi cancerul acela mare s-a împins tot afară pe sânul ei; iar un minut mai târziu nu a mai existat nici măcar o cicatrice unde acesta a fost mutat.” Acesta este unul din medicii noştri minunaţi aici în America. El a spus că el era convins chiar atunci, şi el era un diacon într-o biserică. Vedeţi?

Vedeţi, oamenii gândesc doar că biserica este ceva la care doar te duci şi ea este... oh, voi mergeţi acolo să învăţaţi să fiţi buni sau aşa ceva. Aceasta nu este aşa, prietene. Nu! Dumnezeu este Dumnezeu; El este doar tot aşa de mare astăzi cum El a fost întotdeauna a fost şi El întotdeauna va fi acelaşi. Şi El este un… Noi doar îl iubim.

20 Acum, noi vrem să citim acum de la 1 Petru capitolul al 5-lea, al 8-lea şi al 10-lea verset cu care să începem:

> Fiţi treji,... vegheaţi; pentru că potrivnicul vostru diavolul,... dă târcoale ca un leu, care răcneşte, şi caută pe cine poate să înghită:
>
> Împotriviţi-vă lui tare în... credinţă, ştiind că şi fraţii voştri în lume trec prin aceleaşi suferinţe ca şi voi.

Dar Dumnezeul oricărui har, care ne-a chemat la slava sa eternă prin Isus Cristos, după ce veţi suferi puţină vreme, vă va desăvârşi, vă va întări, vă va da putere şi vă va face neclintiţi.

21 Cât de lăudat să fie Dumnezeu! Acum, în Cartea despre Efeseni… Nouă ne-ar place să întoarcem aici la Cartea despre Efeseni capitolul al 6-lea, şi mi-ar place să citim de la al 10-lea la al 17-lea verset pe care l-am însemnat.

Încolo, fraţii mei, fiţi tari în Domnul, şi în puterea tăriei Lui.

Îmbrăcaţi-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca voi să fiţi în stare să vă împotriviţi uneltirilor diavolului.

Căci noi nu ne luptăm împotriva cărnii şi a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânirilor a acestei lumi, împotriva duhurilor răutăţii în locurile înalte.

De aceea luaţi pe voi toată armura lui Dumnezeu, ca voi să puteţi fi în stare să vă împotriviţi în ziua rea,... şi să rămâneţi în picioare, după ce aţi făcut totul.

Staţi gata dar, având coapsele încinse cu adevărul,… îmbrăcaţi cu platoşa neprihănirii;

Şi picioarele voastre încălţate cu râvna Evangheliei păcii;

Pe deasupra tuturor acestora, scutul credinţei, cu care veţi putea stinge toate săgeţile încinse ale celui rău.

Şi luaţi coiful mântuirii, şi sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu:

22 Acum, acolo în Cartea lui Daniel mi-ar place să citesc încă ceva. Acum, Daniel capitolul al 12-lea; şi eu vreau să încep la 1-ul şi să citesc cam o parte mai lungă din acesta, patrusprezece versete.

Şi în vremea aceea... se va scula marele voivod Mihail, marele prinţ care ocroteşte pe copiii poporului tău: şi acolo va fi… o vreme de strâmtorare, cum nu a mai fost de când sunt neamurile şi până în vremea aceasta: şi în vremea aceea poporul tău va fi mântuit, fiecare care va fi găsit scris în carte.

Şi mulţi din cei ce dorm în ţarâna pământului se vor scula, şi unii pentru viaţă veşnică,… unii pentru ruşine şi ocară veşnică.

Şi cei înţelepţi vor străluci ca strălucirea cerului; şi cei ce vor întoarce pe mulţi la neprihănire vor străluci ca stelele în veci de veci.

Dar tu, o Daniele, închide… cartea, până la vremea sfârşitului: mulţi vor alerga încoace şi încolo, şi cunoştinţa va creşte.

Şi eu Daniel m-am uitat, şi, iată, acolo au stat alţi doi,… unul dincoace pe malul râului, şi unul dincolo pe malul râului.

Şi unul a zis omului îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va fi până la sfârşitul acestor minuni?”

Şi am auzit pe omul îmbrăcat în haine de in, care era deasupra apelor râului, când el şi-a ridicat spre cer mâna dreaptă şi mâna stângă, şi a jurat pe Cel ce este viu pentru totdeauna că va mai fi o vreme, vreme, şi o jumătate; şi când puterea poporului Sfânt va fi zdrobită de tot,… aceste lucruri se vor sfârşi. (Eu cred că mă voi opri chiar aici).

23 Aş vrea să iau un text (dacă acesta ar fi numit un text) de acolo din acesta, să trag această concluzie despre Cea Mai Mare Bătălie Care S-a Dat Vreodată. Aceasta este ceea ce eu vreau să folosesc ca un text.

24 Acum, cum am ajuns să prind aceasta ca un text pentru dimineaţa aceasta, noi tocmai am venit înapoi. Doi din administratorii de aici de la biserică şi cu mine am fost în Arizona. Şi am mers afară într-adevăr să avem o adunare la Phoenix cu Fratele Sharrit la tabernacolul său. Dar când am aflat că un frate este în oraş, având servicii într-un cort, păi atunci, eu m-am simţit puţin cam şovăielnic ca să ţin o adunare. M-am gândit că

poate o să o am duminică după-masă, astfel ca nimeni să nu fie deranjat în bisericile lor; dar am aflat că şi el avea servicii duminică după-masă.

Şi eu eram un pic îngrijorat ca să am un serviciu, şi astfel noi fraţii, în loc să mergem înainte în timpul zilei (după cum noi eram afară la vânătoare), noi am plecat în oraş, înainte şi ne-am pregătit, şi am mers la serviciile Fratelui Allen. (Fratele A. A. Allen avea servicii.) Aşa că ne-am dus la servicii, şi Fratele Allen a predicat o predică puternică. Noi am avut un timp, un timp plăcut ascultându-l pe Fratele Allen, auzind cântăreţii, şi aşa mai departe, cum au cântat ei, şi au strigat, şi au avut un serviciu măreţ.

25 Şi atunci, noi am văzut pe tot parcursul drumului mâna Domnului. Oriunde am mers Domnul Isus se întâlnea cu noi. Şi există ceva în a fi afară singur, afară în deșerturi. Există ceva referitor la aceasta dacă tu eşti vreodată singur în acest fel, există ceva care te atrage. Acela eu presupun că este un motiv că mie îmi plac acele locuri îndepărtate. Tu ieşi de sub puterea vrăjmaşului.

26 Atât de mult cât noi avem aici, un diavol este aproape inofensiv afară doar dacă el poate să aibă ceva în care să lucreze. El are... Vă amintiţi de acei diavoli care au fost scoşi afară din Legiune? Ei doreau să facă mai mult rău, aşa că ei au vrut să intre în porci. Astfel diavolii trebuie să aibă ceva în care să lucreze, pe cineva prin care să lucreze.

Şi acela este felul în care face şi Dumnezeu. El trebuie să ne aibă pe noi; El depinde de noi ca să lucreze prin noi.

27 Şi mulţi au venit cu visuri în timp ce noi eram în călătorie, şi Domnul Isus nu ne-a lăsat niciodată ci ne-a dat interpretarea corectă şi să fie întocmai aşa, chiar exact în felul acela.

Şi atunci El a fost bun cu noi ca să ne conducă la vânat şi să ne spună unde era acesta şi, voi ştiţi, doar să fie pe acolo în acest fel; aceasta este doar minunat. Şedeam acolo noaptea în jurul focului de tabără la o depărtare de toţi cu mile, şi mile, şi mile, şi priveam licărirea focului de tabără în jurul marginilor stâncoase şi oh, aceasta era formidabil.

28 Un frate de acolo care avea necaz cu soţia lui care a… Cu ani în urmă ea şi-a ridicat capul într-o adunare unde eu aveam serviciu, şi eu le-am cerut să-şi ţină capul jos. Eu am avut un duh rău care nu a vrut să părăsească o femeie pe platformă, şi doamna doar fără respect şi-a ridicat capul oricum. Şi duhul a părăsit femeia de pe platformă şi a mers la ea, şi aceasta era cam cu patrusprezece ani. Şi doamna era într-o stare serioasă; într-atât, chiar mintal, încât ea face chiar lucruri care nu sunt nici măcar corecte. Spre exemplu, la părăsit pe propriul ei bărbat şi a mers şi s-a măritat cu un alt bărbat în timp ce ea trăia cu soţul ei; a pretins că ea nu ştia că ea a făcut aceasta. Şi astfel ei au încercat să o examineze pentru asta, ce este aceea care voi numiţi când voi...? Amnezie? Aceasta… Doamne, cum mai este şi numele acela. Eu presupun că acesta este corect, Doctore. Dar nu era aceasta; acesta era un spirit. Şi doamna era o bună prietenă de-a mea, dar din seara aceea înainte ea m-a urât dinadins. (Desigur voi puteţi vedea de ce a fost aceasta.)

29 Dar atunci când bărbatul ei a venit şi noi am îngenunchiat în cameră să ne rugăm, atunci Duhul Sfânt a venit jos; asta a fost. Atunci El i-a apărut soţului ei în noaptea aceea într-un vis. El a venit înapoi cu un vis; el se gândea că acesta glumea. A ajuns să afle că acesta era tocmai răspunsul la vindecarea soţiei lui. Cum că Duhul Sfânt a lucrat!

Înainte jos în Tucson cu Fratele Norman şi ceilalți, şi acolo Domnul a început să lucreze iarăşi cu lucruri, mari puternice şi descoperind lucruri.

Într-o noapte, ce m-a atras la această concluzie aici, eu stăteam cu Fratele Wood şi Fratele Sothmann, şi noi eram... aceasta era cam la ora zece seara şi eu mă uitam în sus către ceruri, şi un mare respect a venit peste mine. Şi am zis: „Doar priviţi! Toată oştirea aceea măreaţă a cerurilor.” Şi am zis: „Totul este perfect în armonie.”

30 Şi Fratele Wood a zis: „Privind la două stele micuţe atât de aproape împreună încât aceasta arată ca o lumină.”

31 Am zis: „Dar tu ştii, Frate Wood, conform cu ştiinţa, în acel car (carul mic, carul mare), acele stele nu arată mai mult de doi ţoli depărtare; şi ele sunt mai departe una de alta decât cum suntem noi de ele! Şi dacă ele ar porni-o către acest pământ aceasta

ar lua la mii de mile pe oră, ar lua sute şi sute de ani ca ele să ajungă pământul." Şi am zis: „În tot acest măreţ, sistem vast aici, şi totuşi ei ne spun că ei se uită prin lentile, şi pot vedea la 120 de milioane ani lumină în timp departe afară acolo, şi acolo încă sunt luni şi stele. Şi totuşi Dumnezeu le-a făcut pe fiecare din ele. Şi El şade în mijlocul lor."

32 Şi am zis: „Pe undeva acolo eu mi-am indicat pentru mine, odată într-un observator, zodiacul, începând cu fecioara, venind dincoace prin epoca cancerului, şi jos înainte până când ultimul era leul, Leo Leul. Prima venire a lui Cristos era fecioara; a doua venire, prin Leul din seminţia lui Iuda." Şi am zis: „Eu am încercat tot ce am putut să văd acel zodiac, şi eu nu îl pot vedea; dar totuşi, acesta este acolo. Cei care sunt antrenaţi ştiu că acesta este acolo. Iov l-a văzut; omul obişnuia să se uite la el; acesta era o Biblie la una din zile. Dar în acea întreagă masă măreaţă de milioane şi miliarde de ani lumină, Dumnezeu şade în mijlocul tuturor acestora, şi El priveşte în jos. Pavel este acolo; mama mea este acolo pe undeva uitându-se în jos."

33 Şi mă gândeam la ordinea acelei oştiri cereşti. Nici una din ele nu este afară din loc; fiecare îşi ţine timpul perfect, marea armată a lui Dumnezeu. Eu mă gândeam la soldaţi, cum că dacă acea lună s-ar întâmpla să iasă din ordine, pământul va fi acoperit din nou cu apă iarăşi doar în câteva minute. Pământul ar fi întocmai cum era el când Dumnezeu a hotărât să-l folosească să ne aibă pe noi aici pe el. Acesta era fără formă, şi pustiu, şi întuneric, şi apa era pe întinderea pământului. Şi dacă luna aceea s-ar muta vreodată, ea ar face acelaşi lucru din nou. Când luna se leagănă un pic departe de pământ valurile vin sus; când ea merge jos, urmează doar valuri. Aceasta este măreaţa armată a lui Dumnezeu. Şi când mă gândeam despre... aceea fiind măreaţa armată a lui Dumnezeu acolo...

34 Acum, noi ne-am dus la culcare, şi apoi am început să mă gândesc că nici una din ele nu ies din locul lor; ele toate stau la loc. Şi dacă există o mişcare oriunde afară din ele, aceasta este pentru o cauză şi va afecta acest pământ. Noi tocmai am văzut rezultatele acestora acum, de la unele din ele mutându-se în alte locuri a lor. Aceasta este cu efect; aceasta afectează totul.

35 Şi mă gândeam atunci, dacă acea oştire măreaţă cerească ca aceea trebuie să-şi ţină locul ca să facă totul în ordine, cum este cu dezordinea oştirii pământului? Cum când unul iese din ordine, cum aruncă acesta întregul lucru afară din cerinţă, întregul program a lui Dumnezeu este răsturnat când un membru iese afară din ordine. Noi ar trebui să ne străduim încontinuu să ţinem ordinea Duhului.

36 Şi eu aş face pentru Dumnezeu în această dimineaţă, ca noi să aducem aceasta la un adevărat serviciu de vindecare, că noi am putea să ţinem această parte... grupul care ne-am adunat sub acoperiş în această dimineaţă într-o astfel de armonie încât Duhul Sfânt ar aşeza pe fiecare membru al trupului care este aici în această dimineaţă într-o astfel de armonie, până când acolo va fi aşa o vindecare spontană a sufletului şi trupului. Dacă noi ne vom ţine doar poziţia noastră.

37 Acum, aşa cum am spus la început, această doamnă care avea cancerul pe care Doctorul Holbrook l-a luat... urma să-l ia jos… Acum, Dumnezeul care a făcut acel zgomot de fluturare să vină în acea clinică şi a luat acel cancer fără ca să lase măcar o cicatrice, nu ştiţi voi că acelaşi Dumnezeu este aici? Şi singurul lucru pe care El îl aşteaptă este ca a Lui armată să-şi ia poziţia lor, ca stelele, să-şi ia poziţia.

38 Acum, voi ştiţi că noi am avut războaie după războaie şi veşti de războaie, şi dacă pământul stă noi vom avea mult mai multe războaie. Dar vă daţi voi seama că există într-adevăr numai două puteri în tot universul? Din toate divergenţele noastre dintre naţiuni, şi divergenţele între unul şi altul şi toate celelalte, se încadrează la două puteri. Există numai două puteri şi există numai două împărăţii; două puteri şi două împărăţii. Tot restul de lucruri mărunte minore sunt conectate cu una din acele puteri. Şi acele puteri sunt puterea lui Dumnezeu şi puterea Satanei. Aceea este ce... fiecare război, fiecare dezordine, fiecare lucru care apare, este sau controlat prin puterea lui Dumnezeu sau puterea Satanei, deoarece acelea sunt singurele două puteri care există. Şi aceea este puterea vieţii şi puterea morţii. Acum, acelea sunt singurele două puteri.

39 Şi Satan poate numai… Puterea lui pe care el o are este puterea pervertită a lui Dumnezeu. Aceasta nu este putere reală; aceasta este o perversiune a puterii lui Dumnezeu, fiecare lucru pe care îl are Satan. Moartea este numai o viaţă pervertită; o minciună este numai adevărul spus eronat, înţelegeţi? Curvia este un act folosit eronat,

un act neprihănit folosit eronat. Înţelegeţi? Fiecare lucru pe care îl are Satan este ceva care a fost pervertit, dar acesta este o putere.

Şi noi suntem astăzi aşezaţi aici, şi una sau cealaltă putere are să ne controleze; astfel să o aruncăm afară pe cea rea. Să ne luăm poziţia noastră ca stelele din ceruri.

40 Aşa cum vorbeşte Biblia: „Stele rătăcitoare (acolo în cartea lui Iuda), spumegându-şi propria lor ruşine.” Şi noi nu vrem să fim stele rătăcitoare: mă întreb dacă aceasta este corect, mă întreb dacă aceea este corect, mă întreb dacă aceasta se va întâmpla, mă întreb cum poate fi aceasta. Nu vă întrebaţi, staţi ca acele stele din ceruri ca un adevărat soldat la postul lui de datorie! Staţi acolo crezând! Viaţă şi moarte…

41 Acum, o armată, când într-adevăr o armată, o naţiune se pregăteşte să meargă împotriva altei naţiuni, ea ar trebui mai întâi să şadă jos şi să socotească ce este drept şi ce este greşit, şi dacă ei sunt în stare să meargă împotriva celeilalte naţiuni sau nu. Isus a învăţat asta. Şi dacă oamenii ar face aşa, dacă naţiunile ar şedea jos şi s-ar opri şi ar gândi acele lucruri, ambele părţi, noi nu am mai avea războaie.

Acum, noi aflăm că dacă un om nu face asta, dacă capetele militare ale naţiunii nu şed jos mai întâi şi socotesc şi să vadă că ei sunt corecţi, şi motivele şi obiectivele lor sunt corecte, şi dacă ei au destulă tărie şi putere să biruiască cealaltă armată; atunci ei sunt siguri să piardă.

42 Asta este unde Generalul Custer a făcut greşeala lui fatală. Generalul Custer, după cum eu înţeleg, avea ordine de la guvern să nu intre în ţinutul din Sioux, deoarece acesta era un timp religios pentru ei. Acesta era un timp de închinare; ei aveau o sărbătoare. Dar Custer s-a îmbătat, şi el se gândea că el o va face oricum. El va traversa, dacă acestea erau ordine sau fără ordine. Şi atunci ei de fapt au împuşcat ceva oameni nevinovaţi, a tras către ei. Eu cred că ei nimerit pe unii din ei. Aceştia erau cercetaşi căutând după mâncare să-şi hrănească a lor oameni în timp ce ei erau în închinare. Şi Custer, traversând i-a văzut şi se gândea că îi urmăreau, şi astfel ei au tras după aceşti cercetaşi. Şi aceşti cercetaşi au scăpat şi au ajuns înapoi. Ce au făcut ei? Ei s-au înarmat, şi iată-i venind, şi acela era sfârşitul Generalului Custer, deoarece el nu a şezut jos să gândească întâi.

El nu a avut treabă acolo! El nu a avut drept să fie acolo! El i-a împins pe Indieni de la Coasta de Est până dincolo la vest oricum şi ei au avut un tratat, dar el a rupt tratatul. Şi când el a rupt tratatul, atunci el a pierdut bătălia.

43 Şi astfel, o armată, întâi în a se pregăti pentru o bătălie, întâi ea trebuie să selecteze ceva soldaţi. Ei trebuie să fie îmbrăcaţi pentru luptă; ei trebuie să fie antrenaţi pentru luptă.

Şi eu cred că cea mai mare luptă care a fost dată vreodată este acum gata să meargă în acţiune. Eu cred că Dumnezeu şi-a selectat soldaţii Lui; eu cred că El i-a îmbrăcat, şi-i antrenează. Iar frontul de bătălie este acum aşezat, pregătindu-se să înceapă.

44 Această primă bătălie mare care a fost dată vreodată a început în Ceruri când Mihail şi îngerii lui s-au luptat împotriva lui Lucifer şi îngerii lui. Ea a început mai întâi, prima bătălie era în Ceruri, astfel păcatul nu a avut originea pe pământ, originea lui a fost în Ceruri.

Şi atunci acesta a fost aruncat jos din Ceruri, aruncat afară din Ceruri pe pământ şi a căzut peste fiinţele umane. Atunci bătălia de la îngeri a devenit bătălii umane. Iar Satan a venit să distrugă creaţiunea lui Dumnezeu. Ceea ce Dumnezeu a creat să fie pentru Sine, el a (Satan), venit să distrugă aceasta. Acesta era scopul lui, era să o distrugă. Apoi bătălia a început aici pe pământ şi a început în noi, şi aceasta răgneşte de atunci.

45 Acum, înainte ca orice luptă să poată fi pusă în linie de bătaie, ei mai întâi trebuie să aleagă un teren de întâlnire sau un loc unde bătălia urmează să se dea, un loc selectat.

În Primul Război Mondial acesta a fost astfel plasat în pământul nimănui şi locurile unde ei s-au luptat, şi trebuie să existe un loc selectat.

46 Ca şi când Israel a mers la război cu Filistenii, acolo era un deal pe fiecare parte unde s-au adunat ei. Şi acolo-i unde Goliat a ieşit şi a chemat către armatele lui Israel.

Acolo-i unde David l-a întâlnit, în vale, când el a trecut peste râuleţul care curgea între cele două dealuri, el şi-a cules pietrele.

Acolo trebuie să fie un loc selectat. Şi în asta, există un teren mutual, „pământul nimănui," şi ei se luptă aici la acest loc. Ei nu se luptă doar unul aici, şi unul aici jos, şi unul dincoace; acolo este un front de bătălie unde ei se întâlnesc şi îşi încearcă puterile, unde fiecare armată îşi încearcă tăria ei împotriva celeilalte armate, un loc de întâlnire mutual.

Acum, să nu pierdeţi aceasta! Când această mare bătălie a început pe pământ, acolo trebuia să fie un loc de întâlnire mutual; acolo trebuie să fie un loc selectat ca lupta să înceapă, şi ca bătălia să se dezlănţuie; şi acel teren de bătălie începe în mintea umană. Acolo este unde începe bătălia. Mintea umană a fost aleasă pentru locul bătăliei, unde aceasta urma să înceapă; şi asta este, pentru că deciziile sunt făcute din minte, capul. Acum, ei nu au început aceasta din vreo organizaţie; ei nu au început-o din vreo afacere mecanică; terenurile nu au început acolo; de aceea, acea organizaţie nu poate niciodată, niciodată să facă lucrarea lui Dumnezeu, deoarece terenurile de bătălie, unde voi trebuie să întâlniţi pe duşmanul vostru, este în minte. Voi trebuie să vă faceţi alegerea voastră. Aceasta vă întâmpină.

Eu vreau ca această fetiţă de aici care este foarte bolnavă să se asigure că ascultă acum la aceasta foarte îndeaproape.

47 Deciziile sunt făcute în minte, în cap. Acolo este unde vă întâlneşte Satan. Şi deciziile sunt, pentru că Dumnezeu a făcut un om în felul acela. Acum, eu am… Dacă voi vă uitaţi pe notiţa mea aici, o hartă mică desenată. Eu am avut-o aici nu cu mult în urmă pe... folosită pe tablă.

Fiinţa umană este compusă întocmai ca un bob de grâu. Aceasta este o sămânţă, şi fiinţa umană este o sămânţă. Fizic tu eşti sămânţă tatălui şi a mamei tale, şi viaţa vine de la tatăl, carnea vine de la mamă. Astfel cei doi împreună, oul şi sângele vin împreună, şi celula de sânge este viaţă, şi înăuntru acolo ea începe să se dezvolte făcând copilul. Acum, orice sămânţă are o coajă pe dinafară; partea dinăuntru este carne, şi în partea dinăuntru a cărnii este germenele de viaţă. Păi, acela este felul în care noi suntem făcuţi. Noi suntem trup, suflet, şi duh. Partea dinafară trupul, coaja, partea dinăuntru a acesteia (conştiinţa şi aşa mai departe) este sufletul, şi în partea dinăuntru a sufletului este duhul. Iar duhul guvernează toate celelalte.

48 Acum, dacă voi veţi şedea jos când ajungeţi acasă şi desenaţi trei inele micuţe, veţi afla că trupul dinafară are cinci simţuri prin care este el contactat, şi acelea sunt văz, gust, pipăit, miros, auz; acelea sunt cele cinci simţuri care controlează trupul uman.

49 În partea dinăuntru a trupului este un suflet, şi acel suflet este controlat prin imaginaţie, conştiinţă, memorie, judecată, şi afecţiuni; acela este lucrul care controlează sufletul.

Dar duhul el are numai un simţ. Duhul... Oh, haideţi să-l luăm! Duhul are un simţ, şi acel simţ una sau alta care îl domină, este credinţă sau îndoială! Aceasta este exact. Şi există numai o singură cale la acesta, care este libera acţiune morală. Tu poţi accepta îndoială sau tu poţi accepta credinţă, una sau alta asupra căreia tu vrei să lucrezi. De aceea, Satan începe la partea principală să cauzeze duhul omului să se îndoiască de Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a început la partea principală să aşeze Cuvântul Lui în acel duh. Acolo sunteţi, aceasta este ceea ce o face.

50 Dacă această biserică chiar acum ar putea fi pusă laolaltă şi unită împreună cu aşa ceva, ca fiecare persoană să fie într-un acord, cu nici o umbră de îndoială pe undeva, nu ar exista nici o persoană slabă în mijlocul nostru în alte cinci minute; nu ar exista nimeni aici dorind Duhul Sfânt, ci numai care L-ar primi. Dacă voi aţi putea doar să obţineţi acel lucru anumit aranjat!

51 Acum, acolo-i unde începe bătălia, chiar în mintea voastră, dacă voi veţi… Acum ţineţi minte, aceasta nu este Ştiinţă Creştină acolo, mintea asupra materiei; aceea nu are... Mintea acceptă Viaţa care este Cuvântul lui Dumnezeu, şi acolo începe Viaţa. Doar gândul vostru nu o face, ci Cuvântul lui Dumnezeu adus în canalul gândului vostru, înţelegeţi? Acesta nu este gândul, aşa cum Ştiinţa Creştină îl face, mintea asupra materiei. Nu! Nu este aceea.

Ci mintea voastră îl acceptă şi îl pătrunde. Prin ce este controlată mintea voastră?

Duhul vostru; iar duhul vostru prinde Cuvântul lui Dumnezeu, şi acela este lucrul care are Viaţă în el. Acesta aduce Viaţă în voi. Oh frate, când aceea are loc, când Viaţa vine jos pe acel canal în voi, Cuvântul lui Dumnezeu este manifestat în voi. „Dacă voi rămâneţi în Mine şi cuvintele Mele rămân în voi, atunci cereţi ce vreţi voi şi aceasta se va face pentru voi."

52 Atunci ce face asta? Din mijlocul inimii, care este sufletul, de acolo merge înainte, alimentând fiecare canal. Necazul este că noi stăm aici cu o mulţime de îndoială încercând să acceptăm ce este acolo afară. Voi trebuie să încetaţi aceea şi să veniţi în jos pe acel canal cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, şi atunci acesta se duce afară, el însuşi, automat. Aceasta-i ceea ce este în partea dinăuntru. Acela este lucrul care contează, este partea dinăuntru. Apropierea lui Satan este din partea dinăuntru.

53 Acum, voi ziceţi: „Eu nu fur; eu nu beau; eu nu fac aceste lucruri." Aceea nu are nimic de a face cu asta (vedeţi?), aceasta este partea dinăuntru.

Nu contează cât de buni sunteţi, cât de morali sunteţi, cât de demni de încredere sunteţi, acele lucruri sunt respectate, dar Isus a zis: „Numai dacă un om este născut din nou..." Înţelegeţi? Acolo trebuie să fie ceva care se întâmplă în partea dinăuntru. Dacă la voi nu se întâmplă, aceea este înfăţişat artificial pentru că jos în inima voastră voi doriţi să o faceţi oricum. Aceasta nu poate fi artificial, aceasta trebuie să fie real.

54 Şi există numai o cale pe care aceea poate veni jos, şi aceea este pe calea acţiunii morale libere, vine în suflet prin gândurile voastre. „Cum un om gândeşte în inima lui aşa este el. Dacă voi ziceţi acestui munte, 'Mută-te' şi nu vă îndoiţi în inima voastră, ci credeţi că ceea ce voi aţi spus se va împlini; voi puteţi avea ceea ce aţi spus." Voi pricepeţi asta? Acolo sunteţi. Vedeţi? Acolo este terenul de bătălie.

55 Dacă voi aţi face numai aceea să pornească întâi. Noi suntem aşa de neastâmpăraţi să vedem lucrurile făcute; noi suntem aşa de neastâmpăraţi să facem ceva pentru Dumnezeu. Această micuţă doamnă este aşa de neastâmpărată, fără îndoială este neastâmpărată să trăiască; ea vrea să fie bine. Alţii sunt aici, care vor să fie bine. Şi când noi auzim despre acel caz, ca doctorul, învierea morţilor, marile lucruri puternice pe care Dumnezeul nostru le-a făcut, atunci noi suntem neastâmpăraţi. Şi treaba cu aceasta este, că noi încercăm să ajungem prin aceste simţuri să apucăm ceva aici, ca conştiinţa.

56 Aşa de mulţi oameni de multe ori au interpretat greşit Cuvântul, şi eu am fost înţeles greşit prin aceasta, prin a face chemări la altar. Eu am spus că eu nu eram prea mult pentru chemarea la altar; neînsemnând că voi să nu faceţi o chemare la altar, dar cineva ia pe cineva de braţ zicând: „Oh, Frate John, tu ştii ce? Eu şi cu tine am fost vecini tot acest timp; vino aici sus la altar; pune-te jos."

Ce face el? Aş fi dorit să am o tablă aici, eu v-aş putea arăta ce face el. El încearcă să lucreze prin sufletul lui asupra afecţiunilor. Aceea nu merge! Aceea nu este calea! Cu certitudine ea nu este.

Poate el lucrează în ce? O memorie, prin simţul sufletului său. „Oh, Frate John, tu ai avut o mamă minunată; ea a murit cu mult timp în urmă". O memorie! Înţelegeţi?

Voi nu puteţi face asta, acesta trebuie să vină jos pe linia acţiunii morale libere. Voi, înşivă, lăsaţi Cuvântul lui Dumnezeu… Voi nu veniţi din cauză că mama voastră era o femeie bună, voi nu veniţi deoarece voi sunteţi un vecin bun; voi veniţi deoarece Dumnezeu vă cheamă să veniţi, iar voi Îl acceptaţi pe baza Cuvântului Său. Acel Cuvânt este ceea ce înseamnă totul. Acel Cuvânt, dacă voi puteţi să daţi afară fiecare lucru din drum, toată conştiinţa, toate simţurile şi lăsaţi doar Cuvântul să vină înăuntru, acel Cuvânt va produce întocmai exact.

57 Aici, vedeţi cu ce este acesta acoperit deasupra? Voi ziceţi: „Păi, acum, ah..." Voi ziceţi: „Păi, aceste conştiinţe, şi simţuri, şi aşa mai departe nu au nimic de a face cu asta, Frate Branham?" Desigur că aceasta are! Dar dacă voi lăsaţi Cuvântul să vină înăuntru şi îl acoperiţi cu conştiinţă, atunci acesta nu poate creşte; el va fi un Cuvânt deformat.

58 Aţi văzut voi vreodată un bob de porumb bun plantat în pământ şi aţi lăsat un băţ să cadă peste el, el va creşte strâmb. Oricine, orice care creşte în sus o va face, deoarece ceva l-a împiedicat.

Păi, asta-i treaba care este cu credinţa noastră Penticostală de astăzi. Noi am lăsat

prea multe lucruri ca să o împiedice, credinţa cu care noi am fost învăţaţi, Duhul Sfânt care a locuit în noi. Noi am lăsat prea multe lucruri, uitându-ne la altcineva, şi diavolul întotdeauna încearcă să te îndrepte la eşecul altuia, însă el încearcă să te ţină deoparte de la adevărata mărturie care este veritabilă.

El ta va îndrepta către un făţarnic uneori, care a mers afară să personifice ceva. El nu a făcut-o, deoarece el personifica. Dar dacă aceasta vine de la adevărata sursă a Cuvântului lui Dumnezeu: „Cerurile şi pământul vor trece dar Cuvântul Meu nu poate trece.” Acesta trebuie să stea. Tu vezi aceasta, surioară?

59 Acesta trebuie să fie acceptat în minte; apoi acesta este crezut cu inima; atunci Cuvântul lui Dumnezeu devine o realitate; atunci fiecare simţ al sufletului şi trupului este doar curăţit cu Duhul Sfânt. Atunci tu eşti simţ din Dumnezeu; tu eşti conştiinţă din Dumnezeu; totul ceea ce este dumnezeiesc curge prin tine. Nu există nici o îndoială pe undeva. Nu există nimic care să se poată ridica sus.

Nu există nimic să poată veni sus în memorie şi să zică: „Păi, eu îmi amintesc că D-ra Jones a încercat să se încreadă în Dumnezeu. D-ra Aşa-şi-aşa, D-ra Doe a încercat să se încreadă în Dumnezeu pentru vindecare odată, şi ea a eşuat.” Vedeţi?

Însă dacă acel canal a fost desfundat, şi a fost curăţit, şi a fost umplut pe dinăuntru cu Duhul Sfânt, aceea nici măcar nu vine în memorie. Nu contează despre D-ra Jones şi ce a făcut ea, acesta eşti tu şi Dumnezeu împreună, şi nimeni altul decât voi doi. Acolo sunteţi; acolo este bătălia voastră.

60 Omoară-l la început; opreşte-l mort în linia lui! Aceasta nu este cât de mult poţi tu să faci ca războiul să dureze, aceasta este să-l opreşti chiar acum. Dacă tu vei veni, şi tu vei ţine acele amintiri, şi conştiinţa, şi gândindu-te despre fiecare lucru: „Păi, eu aş putea da greş. Aceasta ar putea să nu fie corect.” Să nu faci tu asta nicidecum!

Tu aruncă la o parte totul şi deschide canalul şi spune: „Dumnezeule, Cuvântul Tău este Adevărat pentru Eternitate, şi El este pentru mine. Dacă întreaga biserică dă greş, dacă întreaga lume dă greş, totuşi eu nu pot da greş, deoarece eu iau Cuvântul Tău.” Acolo-i bătălia; asta este treaba.

61 Păi ar lua Atotputernicul Dumnezeu un cancer de pe sânul unei femei fără o cicatrice şi să lase un copil întins să moară? Nu, domnule!

62 O fetiţă a venit aici nu cu mult în urmă de la liceu. Mama ei m-a sunat, zicând: „Frate Branham, fata mea are boala lui Hodgkin.” (Acela este cancer care se formează în bulgăre.) Iar doctorii au luat o bucată dintr-o spărtură de pe gâtul ei, a trimis-o şi ea era perfect boala lui Hodgkin.

Astfel el a zis: „Următorul care se sparge se poate sparge peste inima ei; când o face, ea este dusă.” A zis: „Ea nu are... felul în care acestea se sparg, ea are pe undeva cam trei luni de trăit.”

Mama a zis: „Ce să fac eu, să o trimit înapoi la şcoală?”

A zis: „Las-o să meargă deoarece ea probabil că se va duce brusc.” Şi a zis: „Doar las-o să meargă şi să trăiască o viaţă normală aşa cum poate ea. Nu-i spune nimic despre aceasta.”

Aşa că doamna mi-a spus: „Ce trebuie să fac eu?”

Am zis: „Adu-o sus şi pune-o în rândul de rugăciune.” Şi am zis: „Tu vino cu ea!” (Eu am simţit un pic de simţ interesant.)

63 Şi când fetiţa a venit pe acolo în dimineaţa aceea cu buzele albastre de la machiaj, şi aşa cum şcoala le are, şi micuţa a venit pe acolo (eu nu ştiam cine ar fi ea, urma să mă cheme la telefon) eu i-am apucat mâna; am zis: „Bună dimineaţa, soră.” Acolo era ea; aceasta era ea. Doar în câteva momente m-am uitat în jos la mama ei şi le-am văzut pe amândouă fără Dumnezeu, fără Cristos. Am zis: „Cum puteţi voi să vă aşteptaţi la vindecare pe aceste baze? Veţi accepta voi pe Isus Cristos ca Salvatorul vostru personal?” Am zis: „Veţi veni voi la acest bazin de aici şi să fiţi botezate în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre?”

Ele au zis: „Noi vom face asta!” Oh, voi ştiţi ce s-a întâmplat!

Femeia poate că şade aici în dimineaţa aceasta. Mulţi dintre voi cunoaşteţi cazul. Fratele Mike Egan, unul din administratori aici, a privit cazul; aceasta era cam patru,

cinci ani în urmă. Fetiţa a fost dusă înapoi la doctor; nici măcar o urmă de boală Hodgkin nu a fost găsită în ea.

64 Care era situaţia? Tu trebuia să deschizi canalul mai întâi! Tu trebuie să iei Soldatul, Duhul Sfânt, plasat la frontul de bătălie acesta ia Cuvântul lui Dumnezeu. El este Cuvântul, şi El stă acolo; şi nu există nimic care are să oprească aceasta atunci. Nu există nimic, fiecare din celelalte canale sunt desfundate. Tocmai ca un cazan vechi cu coşul înfundat; voi puneţi un foc, şi acesta va sufla lucrul vostru sus. Asta-i ceea ce este treaba cu aşa de mulţi Creştini săriţi în aer deoarece ei nu-şi curăţă canalele; ei nu se duc în jos la partea dinăuntru. Voi trebuie să o curăţiţi conştiinţa, memoria, gândurile, lăsând la o parte totul şi venind dinăuntru în afară cu acel neamestecat Cuvânt al lui Dumnezeu, că Acesta este Adevărul.

Nu contează dacă zece mii au murit pe partea aceasta astăzi încrezându-se, zece mii au murit pe partea aceea mâine încrezându-se, aceea nu are nimic de a face cu mine. Eu sunt individualul; eu sunt acela care se încrede; eu sunt acela care crede aceasta! Şi noi vedem înapoi acolo, dacă noi vrem să ne desfundăm canalele noastre atunci, dacă noi putem şi vedem, noi aflăm pe acesta şi pe acela, şi pe acesta şi pe acela, mii de ei mărturisind, însă diavolul va încerca să vină drept înapoi.

65 Vedeţi, dacă el poate să ajungă acolo totuşi, el are armata voastră în derută chiar atunci.

Dacă voi aveţi simţurile voastre: văz, gust, pipăit, miros, şi auz, ele sunt în regulă, dar să nu vă încredeţi în ele afară doar dacă ele sunt de acord cu Cuvântul. Ele sunt în regulă, dar dacă ele sunt în dezacord cu Cuvântul, să nu ascultaţi voi de ele. Acum, imaginaţiile, conştiinţa, amintirile, judecăţile, şi afecţiunea, ele sunt în regulă, dacă ele sunt de acord cu Cuvântul. Dar dacă afecţiunea voastră nu este de acord cu Cuvântul, scăpaţi de ea; voi suflaţi un coş foarte repede, înţelegeţi? Dacă judecata voastră este în dezacord cu Cuvântul daţi-vă la o parte de ea! Asta-i adevărat. Motorul... Dacă amintirea voastră, dacă imaginaţiile voastre, dacă conştiinţa voastră, orice este în dezacord cu acela, care este înăuntru, scăpaţi de ea!

66 Ce aveţi voi atunci? Voi aveţi un sistem solar. Aleluia! Dumnezeu a aşezat stelele în ordine şi a zis: „Atârnaţi acolo până vă chem Eu.” Ele stau acolo. Nimic nu le va muta. Când Dumnezeu poate lua un om în mâinile Lui, până el poate obţine simţuri, conştiinţă, totul curăţit, până când el stă cu Dumnezeu înapoia acesteia în Duhul; nu există nici un diavol în lume care poate să vâre o îndoială acolo! Asta-i adevărat.

67 Dacă el vine pe acolo şi zice: „Tu nu te simţi ceva mai bine,” conştiinţa ta este chiar dusă la aceea. Coşul este aşa de curat încât el strigă: „Aleluia.” Deschizătura suflă într-un fluier; „Slavă lui Dumnezeu!” Aceasta sună afară, desigur tot atât de curat şi liber pentru Cuvântul lui Dumnezeu să lucreze prin ea, puterea lui Dumnezeu. Vedeţi? Acesta este lucrul principal; acolo este terenul vostru de luptă.

68 Terenul vostru de luptă este înapoi aici la început, înapoi aici în suflet, înapoi în mintea voastră care se deschide. Mintea este poarta către suflet, poarta către spirit adică. Mintea voastră se deschide şi acceptă Duhul sau ea respinge Duhul. Voi puteţi avea mici conştiinţe, şi mici simţuri, şi mici senzaţii, toate aceste lucruri; aceea nu are nimic de a face cu asta. Acelea sunt doar senzaţii micuţe şi alte lucruri. Dar când aceasta vine la realitate, mintea voastră o deschide. Mintea voastră sau o acceptă sau o respinge! Asta este, prieteni. Dumnezeule lasă ca nici unul dintre ei să nu scape aceasta!

69 Vedeţi? Aceasta este mintea voastră care deschide uşa sau închide uşa; şi ascultă de conştiinţa voastră, ascultă de memoria voastră, ascultă de afecţiunile voastre. Dar când mintea voastră se închide pe ea însăşi de aceste lucruri şi lasă pe Dumnezeu, Duhul Cuvântului Său, vine înăuntru, acesta suflă restul de lucruri afară! Fiecare îndoială este dusă; fiecare teamă este dusă; fiecare senzaţie de îndoială este dusă; fiecare simţire este dusă! Nu există nimic să stea acolo decât Cuvântul lui Dumnezeu, şi Satan nu se poate lupta împotriva Acestuia! Nu, domnule! El nu se poate lupta împotriva Lui. Acum, noi ştim că acela este Adevăr.

70 Aceste bătălii s-au dezlănţuit din ziua grădinii Edenului, bătălia în mintea umană. Satan a început-o. Ce a făcut el când el a întâlnit-o pe Eva? El nu a negat Cuvântul lui Dumnezeu, ci el L-a văruit. El a înfundat ceva canale micuţe aici pe undeva. El a zis: „Dar sigur Dumnezeu… (Genesa 3:1 Vedeţi?) Sigur Dumnezeu… Toate aceste lucruri pe care El le-a promis...” El ştia căci Cuvântul era corect, dar el a ştiut că el nu putea să

iasă drept afară şi să-L strice zgomotos în felul acesta, ci el L-a învăluit cu zahăr.

71 Cum mama obişnuia să ne facă să luăm medicamentele, şi ea încerca să pună suc de portocală în ulei de castor. Doamne, mai degrabă să iei uleiul de castor fără sucul de portocale. Orice lucru care este făţarnic! Înţelegeţi? Ea... Noi obişnuiam să trebuiască să ne sculăm în timpul nopţii, şi ea ne dădea ulei de cărbune pentru laringită. Şi ea punea ulei de cărbune şi punea zahăr pe el. Înţelegeţi? Într-un fel făţarnic, însă aceasta aproape că ţi-a ars amigdalitele mergând în jos după ce a plecat zahărul.

72 Păi, acesta-i felul în care este, prieteni. Satan încearcă să fie făţarnic privitor la asta. El încearcă să-ţi arate ceva mai bun, o cale mai uşoară, un plan mai sensibil. Dar nu există nici un plan mai sensibil decât acela pe care Dumnezeu l-a aşezat jos la început, Cuvântul Său! Trage acel Cuvânt; încleştaţi-vă de El. Lăsaţi ca El să vă încleşteze pe voi! Staţi acolo cu El! Acela este lucrul.

73 Bătălia s-a dezlănţuit când Eva şi-a deschis mintea ei să asculte de raţiunea ei. Acela este coşul prin care acesta a intrat; acela era canalul prin care acesta a mers jos, raţiunea ei. Ea în sufletul ei, ea a raţionat.

Ochii ei, cu privirea ea a văzut şarpele. El era frumos, chipeş, cu mult mai bine decât bărbatul ei propriu. El era cel mai subtil dintre toate fiarele de pe câmp. Şi el probabil că a fost un om mai frumos decât bărbatul ei; el arăta ca o mare fiară masculină stând acolo. Cât de mare era el, şi el încerca să-i spună ei ce lucru grozav era acesta.

74 Şi primul lucru pe care ea l-a făcut, ea şi-a deschis mintea. Şi când ea a făcut-o, raţionamentul uman a prins-o. „Păi, nu ar fi acesta un fior!”

Acela este lucrul pe care el îl face astăzi unei femei. Vreo femeie cu un bărbăţel drăgălaş găseşte vreun mare, om mare masculin; acest om va încerca să deschidă raţiunile. Ţineţi minte, că acela este Satan; acela este diavolul! Sau vice-versa, bărbatul la femeie, femeia la bărbat, în orice fel. Ce face el? Lucrează în acea putere de raţionare, acea conştiinţă sau ceva începe să se mişte, dar daţi Cuvântului lui Dumnezeu primul loc.

Un om nici măcar nu poate să vină la… el nu poate păcătui. Aleluia! Aici este, aceasta vine proaspăt. Un om nu poate păcătui până când el mai întâi aruncă la o parte Cuvântul lui Dumnezeu! El nici măcar nu poate păcătui (aceea este necredinţă) până când mai întâi el scapă de Cuvântul lui Dumnezeu, de Prezenţa lui Dumnezeu; el nu poate păcătui.

Eva nu putea păcătui, până când ea a pus la o parte Cuvântul lui Dumnezeu, deschizându-şi canalul ei de raţiuni către sufletul ei şi a început să raţioneze. „Păi desigur, bărbatul meu niciodată nu mi-a spus aceste lucruri, dar eu cred că tu… El mi-a spus eu să nu fac asta, dar tu ştii, tu o faci aşa de real; aceasta este atât de simplu. Eu cred că aceasta ar fi minunat, deoarece tu o faci atât de simplu pentru mine.” Vedeţi? Acolo era prima bătălie. Şi prin acea bătălie s-a cauzat fiecare alt război şi fiecare vărsare de sânge care a venit vreodată a fost cauzată chiar acolo la Eden. Ea nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu.

75 Şi dacă o iotă micuţă din Cuvântul lui Dumnezeu a fost necrezut, a cauzat tot acest necaz, cum o să ajungem noi înapoi, necrezând Cuvântul? Voi nu o puteţi face. Voi trebuie să închideţi toate astelalte lucruri, conştiinţă, amintiri şi raţionalizări, şi toate aceste lucruri, „aruncând jos raţionările.” Noi nu raţionăm asupra acestuia nicidecum, nimic nicidecum.

Noi doar acceptăm Cuvântul pe baza: „Dumnezeu a zis aşa”; şi aceasta aşează un fluviu între voi şi Dumnezeu. Fiecare canal se deschide între voi şi Dumnezeu atunci. Acolo este bătălia, tocmai linia întâi a frontului.

76 Să nu folosim o puşcă de .22. Să luăm o bombă atomică. Să facem lucrul corect. Să luăm bomba atomică a lui Dumnezeu. „Care este asta, Frate Branham?” C-R-E-D-I-N-Ţ-A în Cuvântul Lui! Aceea este bomba atomică a lui Dumnezeu, şi Aceasta suflă bolile şi diavolii la dreapta şi la stânga. Aceasta îi lichidează, dezintegrează. Oh, Ea doar distruge; Ea dezintegrează totul ceea ce este păcătos. Când acea bombă de credinţă cade acolo cu Cuvântul lui Dumnezeu în spatele ei, ea suflă fiecare diavol, fiecare boală, fiecare maladie.

77 Voi ziceţi: „Este asta adevărat, Frate Branham? Atunci, de ce o face la unii şi nu o

face la alţii?”

Aceasta este din cauza canalului. Voi vă puteţi uita afară şi să o vedeţi, dar voi trebuie să o aveţi aici înăuntru uitându-se încoace. Nu afară acolo privind înăuntru, voi trebuie să fiţi înăuntru privind în afară, înţelegeţi? Voi nu puteţi veni prin raţiune; voi nu puteţi veni prin aceste alte lucruri; voi trebuie să veniţi drept în jos pe canalul lui Dumnezeu din aceasta, direct în suflet. Şi cum faceţi voi aceasta? Care este ultimul canal?

Acesta va raţiona drept înainte jos şi va zice: „Simţul. Oh, eu îl pot simți. Da, acolo este. (Uh-huh.) Oh eu, eu aş putea să-l miros sau aşa mai departe. Aceste lucruri sunt acolo, da.” Următorul lucru voi îl raţionaţi: „Păi, se pare că el s-ar cuveni să ştie despre ce vorbeşte el. Doctorul zice că eu nu mă pot face bine. Aceasta s-ar cuveni să fie…” Voi vedeţi? Chiar acolo voi sunteţi greşiţi. Acela este diavolul care stă acolo. Acela este diavolul care vâră aceste lucruri în voi; să nu credeţi voi asta.

Aleluia! Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Eu, deasupra tuturor lucrurilor Eu vreau ca voi să prosperaţi în sănătate.” Asta-i adevărat. Cum poţi tu să fii un soldat adevărat acolo afară? Vedeţi, „Eu vreau ca voi să prosperaţi în sănătate.”

78 Acolo este aceasta chiar acolo, acele canale. Dacă voi doar le deschideţi; să nu vreţi doar să le ocoliţi.

Atunci dacă Satan poate să ajungă pe acolo, ajunge prin aceste conştiinţe şi toate aceste alte lucruri, atunci el ajunge chiar aici jos la capătul sufletului în minte. Acum, dacă el poate doar să vă prindă… Voi niciodată nu veţi privi la unul din ele până când mai întâi voi trebuie să-l lăsaţi aici înăuntru. Voi trebuie să-l lăsaţi înăuntru; apoi când el ajunge înăuntru, el are control. Atunci ce face el? El începe să folosească conştiinţa. El începe să folosească asta, începe să folosească această deschidere. Ce este aceasta? Văz, gust, pipăit, miros, auz, imaginaţii, conştiinţă, memorie, raţiuni, afecţiuni; el începe să folosească toate aceste canale micuţe diferite, atât timp cât el poate să intre deasupra acesteia aici. El trebuie să vină în mintea voastră mai întâi, şi voi trebuie să-l acceptaţi. Aceasta ar putea… Ascultaţi! El poate să bată împotriva voastră, însă el nu poate să ajungă la voi până când voi îl acceptaţi.

79 Când Satan a mers la Eva şi a zis: „Tu ştii, fructul este plăcut,” ea s-a oprit pentru un moment. Oh, aceasta este când ea a făcut o greşeală, când ea s-a oprit pentru un moment.

Nu vă opriţi pentru nimic! Voi aveţi Mesajul! Isus trăieşte; Dumnezeu este un vindecător; acela este Mesajul. Nu vă opriţi pentru nimic, nici raţionali, nici nimic altceva.

Dar ea s-a oprit pentru un moment. Aceasta este când Satan a păşit drept în acea minte. A zis: „Păi, aceasta sună rezonabil.” Oh, să nu faceţi asta! Luaţi doar ce a spus Dumnezeu.

80 Abraham, ce era dacă el s-ar fi oprit pentru raţionali când El i-a spus că el va avea un copil cu Sara, şi ea era de şaizeci şi cinci şi el de şaptezeci şi cinci! Şi când el era de o sută şi ea era de nouăzeci, el totuşi, el a mărturisit căci Cuvântul lui Dumnezeu era adevărat; şi el a numit acele lucruri care nu erau de parcă ele erau. Înţelegeţi? El chiar nădăjduia. Era acolo ceva nădejde? El nici măcar nu a folosit nădejdea.

„Păi,” voi ziceţi: „eu sper că eu pot să mă fac bine. Eu sper că voi fi bine. Eu sper că eu primesc Duhul Sfânt. Eu sper că sunt un Creştin. Eu sper că eu fac aceasta.” Voi nu vreţi aceea!

Abraham nici măcar nu s-a uitat la aceea! Amin! Împotriva nădejdii el totuşi a crezut Cuvântul lui Dumnezeu! Credinţa este dincolo de nădejde. Credinţa vine din spate de aici în interior, credinţa vine de aici.

Cum intră el înăuntru? Prin această minte, această uşă, frontul de luptă stând acolo.

81 Acum, când voi aşezaţi bătălia în linie de bătaie… Acum, diavolul şade chiar la fiecare inimă în această dimineaţă. El şade la inima acestei fetiţe; el şade la inimile voastre; el şade peste tot acolo. El a zis: „Oh, eu am văzut că s-a încercat aceasta înainte; eu am auzit aceasta înainte.”

Aruncaţi-l afară; asta-i totul, aruncaţi-l afară. Ce a zis Biblia aici, în textul nostru?

Aruncându-l afară; asta-i adevărat, aruncaţi-l afară.

82 Noi am fost antrenaţi, eu cred: „Ce se întâmplă cu noi predicatorii?" Eu mă întreb ce fel de antrenament am avut noi. Antrenamentul lui Dumnezeu pentru această mare bătălie.

Matei 24 a zis că acolo va, şi de asemenea Daniel 12 a spus că acolo va fi un timp de necaz cum nu a mai fost niciodată înainte pe pământ. Şi noi trăim în acel timp când cultura, şi educaţia, şi alte lucruri s-au înăbuşit peste Cuvântul lui Dumnezeu şi au intrat în raţionali şi aşa mai departe. Bătălia este acum. Cine va sta? Aleluia! Bătălia este gata să meargă înăuntru; ea este în linia de bătaie acum.

83 Uitaţi-vă ce mare opoziţie avem noi acolo. Cine va fi cum a zis David: „Voi staţi şi lăsaţi pe acel Filistean netăiat împrejur să sfideze armatele Viului Dumnezeu! Eu voi merge să mă lupt cu el." Amin! Dumnezeu vrea bărbaţi şi femei în dimineaţa aceasta care se pot ridica şi să spună: „Eu voi lua pe Domnul pe Cuvântul Lui! Amin! Nu contează ce eşuează, ce a făcut acesta şi ce a făcut acela; aceea nu are nimic de a face cu asta. Voi Saulilor şi aşa mai departe, dacă vouă vă este teamă de el, mergeţi înapoi unde aparţineţi, însă armata lui Dumnezeu se mută înainte." Amin! Oameni de valoare, oameni de credinţă, oameni de putere, oameni de înţelegere. Ei nu trebuie să fie deştepţi; ei nu trebuie să fie educaţi; ei trebuie să fie canale. Dumnezeu ia acele canale micuţe.

Ea s-a oprit pentru un moment să raţioneze, zicând: „Păi acum, să vedem."

84 Păi, întocmai ca... Ce dacă această domniţă, în dimineaţa, aceasta, fără îndoială că doctorul i-a spus că ea este cam la capătul drumului; nu există nimic ce poate fi făcut. Păi acum, acela era... acel doctor, eu nu îl condamn. Acel om este un om de ştiinţă. El vede că boala a biruit trupul copilului. Aceasta este în afara oricărui lucru. El nu are un medicament care să o oprească.

Astfel acel cancer a biruit pe femeia aceea. Sigur, moartea a biruit acel copil, dar Căpitanul Şef al nostru (Aleluia!) al acestei armate măreţe, El este învierea şi Viaţa; nimic nu-L poate birui. Aleluia!

85 Creierii armatei stau în căpitanii ei, inteligenţa. Rommel în Germania era creierii Germaniei; nu Hitler, Rommel. Asta-i adevărat. Eisenhower, bărbat militar, Patton, acei bărbaţi care au fost la front, acesta a depins de direcţia în care ei au dat ordinul. Voi urmaţi căpitanul vostru. Dacă el este felul corect de general, dacă el este un fel corect, dacă el este un general cu patru stele, dacă el este dovedit, dacă el a fost dovedit de a fi corect, urmaţi-l! Deşi aceasta ar putea să pară greşit pentru voi, mergeţi înainte la front; faceţi aşa cum el v-a spus! Aleluia!

86 Noi avem un General cu cinci stele silabisit J-E-S-U-S, punând cinci stele pe noi F-A-I-T-H [Faith pe româneşte înseamnă credinţă - Trans.] El niciodată nu a pierdut o bătălie. Aleluia! El a biruit moartea, iadul, şi mormântul. Daţi diavolii afară din drum. El este marele Căpitan Şef. Aşa că diavolul nu este nici măcar în tablou.

87 Cea mai mare bătălie care a fost vreodată dezlănţuită este aşezată chiar gata acum. Desigur că este. Oh, aleluia!

Când mă gândesc la aceasta, când eu stăteam acolo şi L-am privit făcând lucruri, văzându-L descoperind lucruri, deschizând lucruri, zicând: „Aceasta va fi în aşa fel şi acel fel," şi acolo este aceasta! Oh, priveşte înapoi aici şi zici: „Cine este acest mare Căpitan?" Oh, eu nu mă uit înapoi şi să văd dacă acesta este Doctor Cutare-şi-cutare. Eu văd ce a spus Căpitanul; El este Căpitanul mântuirii noastre. Aleluia! Ce este mântuirea? Izbăvire! Glorie! El este Căpitanul izbăvirii noastre!

88 Ceasul măreţ de „Atac!" este aproape. Aleluia! Soldaţi cu armuri scânteind, culori sclipind. Credinţa şi îndoiala se aşează pe ele în linie de luptă în acest tabernacol în această dimineaţă; îndoiala pe o parte, credinţa pe cealaltă. Soldaţi, staţi la postul vostru de datorie! Aleluia! Căpitanul nostru, Steaua Dimineţii conduce înainte. El niciodată nu se duce înapoi; El niciodată nu cunoaşte Cuvântul retragere. El nu trebuie să se retragă. Amin! Desigur!

Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată, ea merge înainte chiar aici înăuntru acum (da, domnule!) între viaţă şi moarte, între boală şi sănătate, între credinţă şi îndoială (oh, Doamne!), între libertate şi robie. Lupta este în desfăşurare. Lustruiţi-vă suliţele, soldaţi, şlefuiţi-vă armurile. Dumnezeu îşi pregăteşte soldaţii Lui. Amin!

Dumnezeu îşi unge armata Lui.

89 America îşi îmbracă soldaţii în cele mai bune cu care au să-i îmbrace, căşti de oţel, şi armuri, şi orice au ei, tancuri blindate, şi orice au ei înăuntru.

Dumnezeu îşi îmbracă armata Lui. Aleluia! Ce fel de echipament avem noi? Duhul Săbiei, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin! Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuţit decât o sabie cu două tăişuri (Evrei 4), pătrunzând chiar să separe osul, chiar la măduva osului, chiar un discernător al gândurilor minţii, Cuvântul lui Dumnezeu. A crede Cuvântul Lui, şi acela este felul de armură a lui Dumnezeu.

90 Aceasta este ceea ce El a dat la Eva cu care să se înarmeze, şi ea şi-a rupt jos armura ei. Cum a făcut ea aceasta? Prin a-şi deschide mintea ei la raţiune. Tu nu raţionezi cu Cuvântul lui Dumnezeu, Acesta nu are argument. Voi doar Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo nu este îndoială privitor la El; acolo nu este argumentare la El; Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, aceasta o stabileşte! Aceasta o are. Aceasta o stabileşte pentru totdeauna.

Vezi ce vreau să spun, dragă? Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a promis aceasta. Dumnezeu a spus aşa.

91 Ei i-au spus lui Abraham: „Cum ştii tu că tu urmează să ai acel copil?”

„Dumnezeu a spus aşa!” Aceasta a stabilit-o.

„Păi, de ce nu îl ai tu?”

„Eu nu ştiu când am să-l primesc, dar eu am să-l primesc. Dumnezeu a spus aşa. Aceea nu mă va opri pe mine nici un pic!” El a prins…

„De ce nu te duci tu înapoi la casa ta de unde ai venit?”

„Eu sunt de a fi un pelerin şi un străin în această ţară.” Amin. ...?... „Dumnezeu dă promisiunea; Dumnezeu va da copilul chiar în ţara aceasta unde El m-a trimis.”

92 Aleluia! Dumnezeu vă va vindeca chiar în această atmosferă a Duhului Sfânt, unde v-a trimis El. Dumnezeu vă va da aceasta vouă; doar credeţi aceasta! Amin. Deschideţi acele coşuri ale sufletului şi a trupului, simţurile şi conştiinţa, şi… Doar lăsaţi să pătrundă cuvintele lui Dumnezeu. Întâi luaţi mintea aceea; acolo este câmpul de luptă.

Nu ziceţi: „Păi, dacă eu aş putea simţi aceasta… Dacă eu aş simţi slava lui Dumnezeu căzând...” Oh, aceea nu are nimic de a face cu asta, nici un lucru.

Deschideţi mintea aceea, aceea este câmpul de bătălie; acolo este unde bătălia se aşează în linie de bătaie, chiar aici în linia frontului, mintea voastră. Deschideţi-o şi ziceţi: „Eu… Fiecare îndoială, eu mă îndoiesc de îndoielile mele.” Amin! „Eu mă îndoiesc de îndoielile mele acum; eu cred Cuvântul lui Dumnezeu. Iată-mă că vin, Satano!” Ceva urmează să aibă loc. Aceasta sigur va fi. Da, domnule!

93 El îşi unge slujitorii Lui cu Duhul Lui; El le trimite îngeri. Oamenii îşi bat joc de aceasta câteodată, îngeri. Lăsaţi-mă doar să întorc la ceva aici cu voi doar un minut. Să întoarcem aici la Evrei doar un minut, Evrei capitolul al 4-lea. Al patrulea capitol, şi să... eu vreau să spun capitolul 1 din Evrei, şi să întoarcem la versetul al 14-lea:

> *Nu... Sunt toţi aceştia duhuri slujitoare, trimise înainte să slujească la acei care vor fi moştenitori ai mântuirii?*
>
> *Despre care dintre îngeri a zis El: „Şezi la dreapta Mea”*
>
> *... toţi îngerii lui Dumnezeu...*

94 Acum, aici Biblia vine drept înapoi şi ne spune aici că Dumnezeu trimite înainte îngeri. Glorie! Ce sunt ei? Duhuri slujitoare. Glorie! Duhuri slujitoare trimise unde? Din Prezenţa lui Dumnezeu. Ce să facă? Să slujească Cuvântul Lui. Amin! Voi nu sunteţi să slujiţi vreo teologie a vreunui grup denominațional, ci să slujiţi Cuvântul Lui. Acelea sunt Duhurile Lui slujitoare trimise înainte.

Cum ştim noi că ele sunt? Biblia a spus căci Cuvântul Domnului a venit la profeţi. Este asta adevărat? Aceşti îngeri slujesc Cuvântul Lui prin Duhul Lui, serveşte Cuvântul prin Duhul Sfânt; şi Duhul şi Cuvântul au venit la profeţi; şi profeţii aveau Cuvântul lui Dumnezeu. Acela era motivul că ei puteau să facă minunile pe care ei le-au făcut. Acesta nu era omul, acesta era Duhul lui Dumnezeu în om, Duhul lui Cristos în om. Căci Cuvântul lui Dumnezeu… Ce a făcut el? A curăţit fiecare canal. Dumnezeu l-a ales pe el,

şi el a fost uns cu Duhul Sfânt, şi acesta nu era el. El niciodată nu a făcut ceva până când el a văzut aceasta într-o vedenie. Ilie a zis pe Muntele Carmel: „Toate acestea eu le-am făcut la porunca Ta. Acum, Doamne, lasă să fie cunoscut că Tu eşti Dumnezeu.” Oh, slavă lui Dumnezeu!

95 Eu am văzut aceasta aşa de multe ori. Când voi vedeţi Duhul lui Dumnezeu lovind un loc, şi acel loc ajunge sub ungere. Dacă acest grup mic de aici în această dimineaţă ar putea doar să ia această minte de aici, să dea fiecare îndoială afară din drum. Cum vă mai puteţi voi îndoi când voi vedeţi morţii înviind, ologul umblă, orbul vede, surdul aude?

96 Îngerul Domnului, chiar şi fotografia Lui atârnând aici pe perete, a pus în încurcătură ştiinţa pretutindeni. Ce face El? Stă drept cu Cuvântul. Amin! Acesta taie pe fiecare diavol. Da Acesta o face. Ce este Acesta? Duhurile slujitoare trimise din Prezenţa lui Dumnezeu să ungă pe vorbitorii Cuvântului, care stau cu Cuvântul, şi El confirmă Cuvântul cu semnele care urmează. Aduce pe Isus acelaşi ieri, azi, şi în veci. Acolo este El.

Cum ne putem îndoi când El este şi ştiinţific, material, spiritual, în fiecare fel în care poate fi dovedit, El este dovedit aici.

Care este treaba? Aceasta este în mintea voastră. Noi ne deschidem minţile noastre la lucruri, zicând: „Păi, eu nu ştiu dacă aceasta ar putea fi sau nu. Poate, dacă eu mă simt mai bine mâine...” Oh, aceea nu are nici un lucru de a face cu aceasta!

97 După cum adeseori am spus, Abraham i-ar fi putut spune lui Sara... Ea era trecută de vârsta de a fi o femeie (voi ştiţi ce vreau să spun?), timpul de viaţă, cele douăzeci şi opt de zile ale ei. Înţelegeţi? Ea era în vârstă de şaizeci şi cinci de ani; ea era probabil trecută de aceasta de cincisprezece, douăzeci de ani. Şi el i-a spus ei, poate următoarele câteva zile a zis: „Simţi tu ceva mai deosebit, scumpo?”

„Nici un pic deosebit.”

„Aceea nu are nimic de a face cu aceasta; noi mergem drept înainte oricum. Păi acum, dacă tu începi înapoi ca o femeie tânără iarăşi, noi ştim asta prin acel sânge al vieţii, păi atunci, noi aflăm acolo că aceasta are să ascundă un prunc şi totul va fi în ordine. Acum, simţi tu ceva deosebit astăzi? Aceasta a fost o lună de când El mi-a promis. Simţi tu ceva deosebit, scumpo?”

„Nici un pic, Abraham. Acolo nu-i nici un semn, nimic. Eu sunt încă întocmai cum eu eram acum pentru ultimii câţiva ani; nu există nici un pic de diferenţă.”

„Slavă lui Dumnezeu, noi o să-l avem oricum!”

98 „Tu vrei să spui, Abraham, pe aceasta… Uite, dacă El ţi-a promis, desigur El ne va da un semn în felul acesta. Desigur El ne-ar da un semn!” Ha! Aleluia!

O generaţie slabă şi preacurvară caută după semne. Asta-i adevărat! El a avut un Semn. Ce era acesta? Cuvântul lui Dumnezeu, Acela era un Semn.

Cum putea Dumnezeu vindeca copilul Lui? Cuvântul lui Dumnezeu a zis aşa. Dacă eu simt o senzaţie sau fără senzaţie, dacă eu... nu contează ce se întâmplă, Dumnezeu a zis aşa, şi aceea o stabileşte.

99 Abraham a zis: „Ia-ţi bonetuţele şi totul laolaltă, noi o pornim către ţară.”

„Unde te duci?”

„Eu nu ştiu (Amin!), dar noi vom merge oricum. Iată-ne plecând!” A împachetat şi s-a dus. Aleluia! Acela este adevăratul Cuvânt a lui Dumnezeu. Ce era ce ţinea înaintea lui? Promisiunea lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu. „Noi urmează să-l avem.”

100 „Ieşi afară dintre poporul tău, Abraham, ei sunt... treaba despre asta este că ei sunt îndoielnici şi necredincioşi, şi ei te vor avea pe tine în aceeaşi aranjare. Ieşi afară şi separă-te pe tine şi trăieşte pentru Mine.” Ce este aceasta? „Lasă toată conştiinţa ta, şi simţurile în urma ta, uite aşa; deschide-ţi mintea, şi ţine minte că Acesta sunt Eu. Vino şi locuieşte cu Mine.” Amin!

Dumnezeu cheamă fiecare Sămânţă a lui Abraham în această dimineaţă la acelaşi fel de viaţă. Marea bătălie se desfăşoară acum, în toată lumea. Dumnezeu vrea copiii Lui să se separe de la ce? Văz, gust, pipăit, miros, imaginaţii, conştiinţă, amintiri, raţiune, afecţiune, totul. Să-şi deschidă minţile lor şi să lase Cuvântul să vină înăuntru şi să

mărşăluiască cu Cuvântul. Acela este un soldat adevărat.

101 Acela este felul în care stau stelele. Sistemul solar nu s-a schimbat. Zodiacul, steaua dimineţii răsare la postul ei de datorie în fiecare dimineaţă întocmai exact în felul cum a făcut când pământul a fost creat. Steaua de seară îi ia locul ei. Fiecare stea, carul mic, acesta chiar la vremea anotimpului este chiar exact unde el trebuie să fie. Steaua Polară stă ferm şi nu se mişcă. Aleluia!

102 Întregul lucru se roteşte în jurul Stelei Polare, toate celelalte, deoarece ea este chiar în centrul pământului; acela este Cristos. Amin! El stă acolo, îşi comandă armata Lui ca un mare Căpitan.

Ca Moise pe munte cu mâinile lui în sus, iar Israel se lupta, croindu-şi drumul dincolo; iar el stătea cu mâinile sus. El a stat cu mâinile în sus până când soarele a mers jos; ei trebuiau să-i ţină mâinile sus.

Acela era Moise; el era un model al lui Cristos. Să fie sigur că mâinile Lui stau sus, mâinile Lui au fost pironite pe cruce. Aleluia! Iar El a urcat meterezele Slavei astăzi cu hainele Lui însângerate înaintea lui Dumnezeu la mâna dreaptă a Majestăţii Sale acolo. Şi bătălia fiecărui soldat va tăia drumul lui dincolo (mie nu-mi pasă ce are loc) cu Cuvântul lui Dumnezeu, el se va tăia pe sine la libertate. Amin!

103 Ca un pui într-un ou, ce dacă lui îi este teamă să piuie? Ce dacă lui îi este teamă să ciocănească oul? Ce dacă puiul micuţ înlăuntrul oului, o pasăre mică îi era teamă să lovească coaja de ou? Ce dacă el ar fi auzit un zgomot în afară, zicând: „Nu lovi acea coajă; ai putea să te vatămi”? Dar natura însăşi în pasăre îi spune: „Ciocăneşte-o! Fă o gaură în el.”

Lăsaţi toate vechile organizaţii să zică: „Zilele minunilor au trecut. Tu ai să te vatămi pe tine. Tu ai să mergi în fanatism.”

Ciocăneşte drept împotriva cojii doar atât de tare cât poţi tu. Aleluia! „Satan, îndepărtează-te; eu ies afară de aici; eu nu am să mai stau aici; eu nu am să mai stau aici; eu nu mai sunt pe acest teren vechi al diavolului; eu îmi ciocănesc drumul meu afară în această dimineaţă! Amin! Eu sunt un vultur!” Amin! Aleluia!

Ca acel vulturaş micuţ, acel gât de ciocan-mecanic înapoi acolo ciocănind împotriva acelei coji, nu contează cât de tare era coaja, el a ciocănit drept înainte prin ea. Primul lucru care-l ştii el putea să-şi bată aripile puţin. El era în regulă.

104 Ciocăniţi-vă drumul afară; asta-i adevărat. Cum faceţi voi aceasta? Sfărâmând-o cu AŞA VORBEŞTE DOMNUL, AŞA VORBEŞTE DOMNUL, AŞA VORBEŞTE DOMNUL; în sfârşit el începe să miroase ceva aer proaspăt. AŞA VORBEŞTE DOMNUL - vă aveţi capul în afară. AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Împingeţi tare acum, voi veniţi afară!

El niciodată nu merge înapoi în coajă din nou. Amin! El este liber. Oh, Doamne! Acel Cuvânt, odată ce devine aşezat jos prin toate acele simţuri, şi conştiinţe, şi alte lucruri, până când Acesta devine stabilit jos aici, şi acea minte se deschide şi îl lasă (oh, Dumnezeule, ai milă), nu există niciodată nimic ca să-l mai robească din nou. Voi sunteţi liberi. Acel pe care Fiul l-a făcut liber este afară din coajă. Denominaţiunea voastră niciodată nu vă mai poate chema înapoi; diavolul niciodată nu ar mai putea să vă mai facă ceva vouă; el sâsâie şi urlă la voi, însă voi sunteţi pe şosea alergând doar la mare viteză.

105 Oh Doamne, alergând în sus pe şoseaua Regelui, soldat uns al crucii. Voi toţi vulturi cu credinţă proclamaţi „Isus Lumina lumii,” alergaţi în sus pe şoseaua Regelui. Sigur! Da, domnule!

106 Acestea sunt Duhuri slujitoare trimise din Prezenţa lui Dumnezeu să fie slujitori. Să slujească ce? Cuvântul Lui, nu vreo teologie, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt Duhuri slujitoare trimişi înainte de la Dumnezeu să slujească, Duhuri slujitoare. Oh! Şi ţineţi minte dacă acesta slujeşte ceva în afară de Cuvânt, acesta nu a venit de la Dumnezeu, pentru că Cuvântul Tău este întotdeauna confirmat în Ceruri. Întotdeauna în Ceruri, Cuvântul, Dumnezeu veghează asupra Acestuia, şi El nu va trimite niciodată un duh să slujească ceva în afară de Cuvânt.

El nu va trimite niciodată un duh şi cu un mare şi măreţ D.D.D., Ph.d., [Titluri de doctorat - Trans.] şi gulerul lui întors roata în spate şi fiecare lucru ca acesta, să zică: „Păi, desigur, zilele minunilor au trecut. Noi toţi ştim asta.” Nu, nu! Acela nu a venit de

la Dumnezeu, aceasta este contrar cu Cuvântul. Amin!

El îi trimite pe aceia care predică Duhul Cuvântului. Amin.

107 Oh, eu aveam cam încă patru sau cinci lucruri, dar eu le voi lăsa să se ducă de data aceasta, am să le reiau duminica următoare. În regulă!

108 Satan şi demonii lui sunt unşi. Dacă aceste Duhuri ale îngerilor sunt unse să vă aducă Cuvântul, să vă facă să credeţi Cuvântul… Acum, aţi putea voi vedea unde auziţi voi vreodată un profet, un profet adevărat a lui Dumnezeu negând Cuvântul lui Dumnezeu? Nu, domnule! Ce s-a întâmplat când organizaţiile din zilele lor s-au ridicat şi au zis: „Acum, el este greşit.” El a stat prin el însuşi şi a stat singur. El a zis: „Aceasta este corect.”

Uitaţi-vă la Mica acolo jos în ziua aceea, micuţul holy roller (vedeţi?), fiul lui Imla. Acolo erau patru sute unşi - presupuşi a fi profeţi unşi stând acolo sus toţi bine hrăniţi, şi aranjaţi şi cu grade mari măreţe, şi înalt educaţi şi oameni de ştiinţă şlefuiţi, au zis: „Du-te sus, regele nostru loial. Domnul să fie cu tine. Aceea ne aparţine; Iosua ne-a dat aceasta nouă, astfel du-te sus şi ia-o. Aceasta este exact corect. Tu du-te sus şi ia-o.” Ce a spus el: „Păi, Ios...”

Tu ştii, Iosafat a zis: „Nu este acolo un altul pe undeva?” Păi, ei aveau patru sute; de ce să nu-i creadă pe cei patru sute. El a zis: „Dar cu siguranţă, tu ai un altul pe undeva.”

A zis: „Eu… Păi, noi avem pe unul. Acolo este un altul, dar oh, eu îl urăsc.”

„Acolo, acela este omul la care eu vreau să ascult.” Vedeţi? A zis: „Aduceţi-l sus. Haideţi să vedem ce are el de spus.”

109 Şi astfel ei au mers şi i-au spus, zicând: „Acum ascultă! Tu pune-ţi predica întocmai corect în această dimineaţă, deoarece tu îi predici regelui. Tu predici la toată asociaţia lucrătorilor a Cutare-şi-cutare (vedeţi voi?) din Palestina, întreaga asociaţie a lucrătorilor. Acum, tu ţine minte, iată ce au spus ei; tu spune acelaşi lucru; tu crezi acelaşi lucru.”

Acel micuţ… El avea pe omul care nu trebuia acolo! Acel om deja s-a îndepărtat de la această veche raţionare. El deja şi-a curăţit coşurile (vedeţi?), conştiinţa lui, şi…

„Păi, tu ştii ce vor face ei? Dacă tu vei spune acelaşi lucru, îmi imaginez că ei te vor face prezbiter pe district; ei probabil că da. Ei te vor face supraveghetor general al districtului local aici dacă tu vei fi doar de acord cu ei.” Acela nu era un om adevărat a lui Dumnezeu.

Păi, coşurile lui au fost curăţite, toate din conştiinţele lui şi fiecare lucru curat; mintea lui s-a deschis către Cuvântul lui Dumnezeu; şi numai Cuvântul lui Dumnezeu îl va crede el. Acelea sunt Duhuri slujitoare; acela este un Duh slujitor.

El a zis: „Eu nu ştiu ce să zic acum, dar îţi spun ţie acest singur lucru: eu voi spune numai ce Dumnezeu îmi spune să zic.” Astfel ei au aşteptat noaptea aceea; el a avut o vedenie.

110 Dimineaţa următoare, aş putea să-mi imaginez pe Mica uitându-se prin Scripturi şi zicând: „Acum, hai să vedem acum. Face vedenia aceea… Acum, toţi oamenii aceia… Există ceva greşit aici pe undeva, căci aceasta este contrar cu ceea ce ei au zis. Dar ce a spus Aceasta? Să vedem ce a zis Ilie aici în urmă, profetul, căci noi ştim că el era un profet. Să vedem ce Cuvânt al Domnului a venit la Ilie, da, şi ce a spus Acesta? 'Iar câinii îţi va linge sângele, Izabelă. Câinii o vor mânca, şi din cauza neprihănitului Ahab... a neprihănitului Nabot.'” El a zis atunci… Când el a văzut asta, el a văzut că vedenia lui era chiar drept cu Cuvântul lui Dumnezeu atunci. Acel bătrân Ahab avea aceasta venind la el.

El a păşit drept afară de acolo şi a zis: „Mergi înainte sus, dar eu am văzut pe Israel...” Vedeţi, lui nu i-a fost ruşine să-şi spună vedenia lui atunci, deoarece aceasta era Cuvântul de la Domnul. El ştia că el putea lua acel lucru întocmai perfect. Ce? El şi-a deschis inima lui şi mintea lui la Cuvântul lui Dumnezeu, şi Cuvântul lui Dumnezeu a fost descoperit înapoi, astfel el a ştiut că era perfect Cuvântul lui Dumnezeu.

111 Acum, voi ziceţi: „Oh, dacă eu aş putea numai să fiu un Mica!” Voi puteţi fi; voi sunteţi! Şi tu eşti, scumpo. Voi sunteţi un Mica, profetul. Ce puteţi voi face? Deschideţi-

vă mintea. Ce încerc eu să vă spun în dimineaţa aceasta? Cuvântul Domnului, înţelegeţi? Deschideţi-vă mintea; ziceţi: „Acum, tu ştii, eu cred că eu pot fi vindecat.” „Păi, ce este aceasta atunci? Este acesta Cuvântul Domnului?”

Sigur Acesta este Cuvântul Domnului! Şi acest om aici zice: „Zilele minunilor au trecut; tu nu poţi face asta…” Uitaţi de asta! Puneţi pe Dumnezeu întâi!

Aici vine Cuvântul Domnului, şi el a vorbit Aceasta, şi Aceasta a fost aşa.

112 Acum, ce a făcut Satan? Satan i-a avut unşi pe ceilalţi. Acum, Satan îi unge pe slujitorii lui. Oh sigur, uh huh, sigur! El unge slujitorii lui. Cu ce îi unge el pe ei? Cu necredinţă. Satan şi demonii lui unge umanitatea să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu. Acum, dacă voi vreţi să confirmaţi aceea, voi întoarceţi la Geneza 3:4.

Haideţi să întoarcem doar înapoi acolo şi să ascultăm la aceasta doar un minut, şi să vedem dacă aceea nu este prima lui tactică. Acela este primul lucru pe care el l-a făcut; el niciodată nu-şi părăseşte aceleaşi tactici ale lui; el o face tot timpul. Acum, doar vedeţi dacă aceasta-i ceea ce este. Acum, el nu a contrazis Cuvântul; el a făcut-o pe ea cumva să interpreteze puţin greşit aceea, voi ştiţi, doar cumva să-L facă să sune ca felul în care el a vrut ca Acesta să sune - să nu ia întregul Cuvânt. Acum, Geneza, eu am aici Geneza 3 şi 4. Să vedem dacă aceea este ceea ce asta zice aici. În regulă.

113 *Şi şarpele a spus către femeie, Voi sigur că nu veţi muri:*

... sigur nu veţi muri: Vedeţi cum a citat el aceasta roata? „Oh, noi credem că zilele minunilor sunt trecute. Noi nu credem că există un astfel de lucru ca oamenii să capete Duhul Sfânt cum au făcut ei la Cincizecime. Oh, oricum sunteţi voi botezaţi, aceasta nu face nici o diferenţă.” Vedeţi diavolul? Vedeţi tacticile lui? „Păi, dacă doctorul v-a spus că voi nu vă puteţi face bine, aceea o stabileşte.”

114 Acum, nu a discredita, a nu crede doctorul, doctorul lucrează pe linia de ştiinţă. Şi doctorul a făcut tot ce poate el să salveze viaţa persoanei; şi aceasta nu poate fi salvată, deoarece nu există nimic altceva ce el ştie să facă; el este la capătul cunoaşterii lui. Omul este cinstit. Dar acum, pomul cunoştinţei este în regulă, dar când voi mergeţi atât de departe cât va merge acesta, atunci păşiţi jos pe Pomul Vieţii şi doar continuaţi să mergeţi. Amin. Asta este. Acesta va lucra doar atât. Da!

Acum, ce fac tacticile acestui Satan acum? Ce a zis El aici? Acum priviţi, unul şi al 2-lea verset. Acum, lăsaţi-mă să citesc 1-ul verset aici până la 3:

> *Acum şarpele a fost cel mai subtil decât toate fiarele de pe câmp pe care DOMNUL Dumnezeu le-a făcut. Şi el i-a zis femeii, Da, a zis Dumnezeu, Voi să nu mâncaţi… fiecare pom din grădină?*

115 Ascultaţi la el acum, cât de murdar devine el şi cum el văruieşte acel Cuvânt. Vedeţi? Ce încearcă el să facă? Să intre în mintea ei. Vedeţi? El îi vorbeşte ei după ce Cuvântul a fost deja fortificat acolo.

Acum, să nu lăsaţi voi pe Satan să fortifice nimic. Vedeţi? Voi ţineţi Cuvântul lui Dumnezeu fortificat în inima voastră. Înţelegeţi? Voi faceţi la fel. Acum priviţi, voi Micailor.

> *... femeia a spus către şarpe, Noi putem mânca din rodul pomilor din grădină:*
>
> *Dar din rodul pomului care este în mijlocul… (mijloc, vedeţi?) … grădinii, Dumnezeu... a zis, Voi să nu mâncaţi din el, nici să nu-l atingeţi voi, ca să nu muriţi.*

Vedeţi? Acum, acela este Cuvântul; ea îl citează lui înapoi. Acum priviţi!

> *Şi şarpele a spus către femeie, Voi sigur nu veţi muri:*

116 Vedeţi tacticile lui? Vedeţi? Ce încearcă el să facă? Acea primă fiinţă umană, el încearcă să ungă pe acea preţioasă femeie acolo, fiica lui Dumnezeu, cu o necredinţă în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta era exact ceea ce el a încercat să o facă pe ea să facă.

Aceea este ce el ar încerca să te facă pe tine să faci, scumpo. Aceea este ce el ar încerca să vă facă pe fiecare dintre voi să faceţi acolo - să vă ungă. Şi singurul lucru pe care voi îl aveţi de făcut (acum, voi sunteţi un agent de moral liber; acum, voi îl puteţi accepta dacă voi vreţi), însă daţi-l afară! Dacă Eva nu s-ar fi oprit în acel moment să asculte! Nu vă opriţi pentru nimic! Nu vă opriţi!

117 Când Ilie i-a spus lui Ghehazi, a zis: „Ia-mi toiagul, şi mergi şi pune-l peste copilul mort; şi dacă vreun om chiar dacă-ţi vorbeşte, să nu-i vorbeşti înapoi. Dacă vreunul încearcă să te oprească, doar continuă să mergi.”

Priviţi la femeie când ea şi-a chemat slujitorul. Ea a zis: „Înhamă un catâr şi mergi înainte, şi nici măcar să nu te opreşti până nu-ţi poruncesc eu.” Asta este!

Când voi aveţi Mesajul, continuaţi să mergeţi. Amin! Ziceţi: „Eu nu pot umbla da eu pot. Acum, oh, eu devin slab.” Doar continuaţi să mergeţi. Nu vă opriţi! Lăsând totul la o parte, doar continuaţi să străpungeţi. Frate, tu ai Sabia în mâna ta, doar continuă să tai.

118 Eu am mers într-un stadion de fotbal odată şi urma să predic, şi m-am oprit la uşă şi m-am uitat în sus, sus acolo, şi acesta a zis: „Aceasta nu este mărimea câinelui în luptă, aceasta este mărimea luptei în câine.” Astfel asta este ceea ce câştigă bătălia. Vedeţi?

Voi ziceţi: „Păi, priveşte la toate marile biserici sunt împotriva acestuia.”

Mie nu-mi pasă de ce mărime sunt ei, aceasta este lupta care este în câine, aceea este ce contează. Aceasta este credinţa care este în individ. Dacă tu eşti laş, du-te înapoi la îmbrăţişatul tău. Păi, frate, dacă tu eşti un soldat, stai acolo afară; acolo este o bătălie în desfăşurare. Binele şi răul sunt angrenaţi. Să ne luptăm.

119 Cum Peter Cartwright a mers într-un oraş, şi a zis: „Domnul mi-a spus să vin aici şi să ţin o trezire.” El a închiriat o magazie veche, a intrat acolo, şi a început să o cureţe.

Şi marele bătăuş al oraşului, cu un pistol atârnându-i pe marginea lui, a păşit în jos şi a luat… uşi… Unii din ei au zis: „Ce face băiatul ăsta acolo jos?”

A zis: „El este un predicator. El urmează să aibă o adunare, a zis el.”

„Păi,” a zis el: „presupun că eu va trebui doar să merg jos şi să-l arunc afară în stradă, şi să-l alung afară de aici. Asta-i tot. Noi nu vrem adunări în jurul locului nostru.”

120 Astfel el merge jos acolo şi se opreşte la uşă; Peter Cartwright îşi avea paltonul pe el, voi ştiţi, şi el doar spăla ferestrele şi pereţii - un picuţ de om, voi ştiţi.

Bătrânul predicator s-a râs de el, ştiţi voi, că mânca puiul cu mâinile lui (care este eticheta astăzi, voi ştiţi).

Astfel el doar spăla ferestrele şi aranja prin jur. Marele bătăuş a păşit acolo, şi-a tras paltonul înapoi, pistolul îi atârna pe margine, a zis: „Ce faci tu?”

„Oh,” a zis el: „eu spăl geamurile.” El doar a continuat să spele geamurile, voi ştiţi. El avea un scop: Dumnezeu i-a spus să meargă să ţină o trezire. Spălând geamurile înainte în jos…

121 El a zis: „Noi nu permitem treziri în jur pe aici.”

El a zis: „Oh, dar Domnul mi-a spus să ţin această trezire.” Vedeţi? El doar a ţinut-o înainte drept la lucrul lui. Vedeţi, vedeţi?

El a zis: „Există un lucru pe care tu trebuie să înţelegi.” El a zis: „Eu conduc acest oraş pe aici.”

El a zis: „Oh, tu conduci?” Şi doar a ţinut-o înainte spălând geamurile, voi ştiţi.

El a zis: „Înainte ca tu să ai o trezire tu trebuie să mă baţi pe mine mai întâi!”

El a zis: „Oh, eu trebuie? Păi, eu doar fac ca aceasta să urmeze atunci!”

El şi-a luat doar paltonul jos, şi a păşit acolo şi l-a apucat de guler, şi l-a aruncat jos la podea, şi a sărit sus deasupra lui, zicând: „Eu trebuie să mă lupt dacă eu o să domnesc. Măreşte-mi curajul, Doamne.” A bătut smoala afară din el.

A zis: „Tu ai primit destul?”

El a zis: „Da.” El s-a ridicat sus şi i-a dat mâna; el a fost mântuit în seara aceea în biserică.

122 Acolo sunteţi. Vedeţi? Doar luaţi Cuvântul lui Dumnezeu şi tăiaţi-vă calea prin fiecare îndoială! Voi o vedeţi? Sigur, aceasta este! Dacă acela este lucrul următor, haideţi să-l facem. Corect! Următorul lucru pe care eu îl fac este să mă depărtez de îndoielile mele, să le tai jos. Acela este lucrul meu următor să-mi iau toate frământările mele la o parte. Dacă simţurile mele îmi spun: „Păi, tu te simţi rău,” următorul lucru să-l

faci este să tai acel lucru la o parte. Asta-i adevărat.

Voi ziceţi: „Păi, ei îmi spun mie că uh... Tu ştii, conştiinţa mea îmi spune, Frate Branham, că eu pot...” Păi, tu ai putea tot atât de bine să tai acel lucru la o parte; tu nu ai să ajungi mai departe decât atât. Doar fă-ţi următorul lucru făcut. Ia-ţi jos paltonul tău şi burduşeşte drept în acesta. Doar continuă să mergi. Un obiectiv: „Eu am să câştig.” Amin! „Eu nu pot pierde. Eu am să câştig.” Amin!

123 Satan unge. Vedeţi? Care este prima lui tactică? Care era primul lui loc să-l ia? Mintea. Ea s-a oprit pentru un moment să asculte ce a zis el.

„Oh, nu mai spune!” Aceasta-i unde multe dintre femei şi-au făcut greşeala lor, şi mulţi dintre bărbaţi şi-a făcut greşeala lor. Asta-i adevărat. S-a oprit pentru un moment, doar s-a oprit pentru un moment.

124 De câte ori am văzut eu cazuri de divorţ şi lucruri care au apărut? „Păi, eu îţi spun, Frate Branham, el a fluierat ca [Fratele Branham face un sunet ca fluieratul unui lup - Ed.] tu ştii, şi m-am oprit; şi cinstit, eu nu am intenţionat să fac.” Uh-huh, acolo sunteţi.

„Oh, ea... eu şedeam la masă dincolo de ea; ea avea cei mai drăguţi ochi.” Vedeţi, vedeţi, vedeţi? Vedeţi voi? Asta este. Diavolul face acelaşi lucru.

„Oh, doctorul mi-a spus că nu mă puteam face bine, astfel eu...” Acolo sunteţi. Acelaşi lucru. Vedeţi? Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată!

125 „Păi, ei îmi spun… Eu am văzut pe Cutare-şi-cutare că pretinde a avea Duhul Sfânt…” Da, tu te-ai uitat la vreun făţarnic bătrân. Cum îi cu cei care îl au într-adevăr? Voi vedeţi? Da, diavolul te va îndrepta către vreo momeală veche de cioară, dar el nu-ţi va arăta adevăratul porumbel. Asta-i adevărat. El nu-ţi va arăta aceea; el va ţine asta orbit de la tine.

Oh, el de asemenea este un războinic. Ţineţi minte, dar mare este al nostru... mai mare este Cel care este în voi, decât cel care este în lume. Astfel ţineţi de Cuvântul lui Dumnezeu; credeţi-L, voi căpitani ai armatei aici. Ţine fortăreaţa ta, frate. Asta-i adevărat, ţine postul tău de datorie!

126 Astfel, eu am avut o fetiţă aici odată. Doamna poate să şadă aici acum; numele ei era Nellie Sanders. Una din primele daţi când eu am văzut vreodată un diavol scos afară. (Noi am trăit o… Acum, dacă eu pot doar să iau locul înăuntru, acesta ar fi doar cam trei blocuri aici sus, dincolo de cimitir.) Acum, eu tocmai am devenit un predicator, şi eu am predicat chiar aici la acest colţ cu o adunare de cort.

Şi fetiţa aceea era una dintre cele mai bune dansatoare. Ea a mers la liceu aici jos. Şi ea şi Lee Horn (şi mulţi dintre voi de aici din oraş cunosc pe Lee Horn de aici jos, operează sala de biliard de acolo). Astfel ei, ea şi Lee Horn, erau cei mai buni dansatori care erau în ţinut. El este Catolic el însuşi; desigur, religia nu a însemnat nimic pentru ei. Astfel atunci (Nellie şi ceilalţi), astfel ea era o mare dansatoare şi el la fel, iar ei aveau acest dans aici numit „adâncul negru” şi „jitterbugs” şi toate acele lucruri; şi cei doi erau cei mai buni în ţinut.

127 Într-o zi ea s-a clătinat aici sus (într-o seară) la adunare. Acolo ea a căzut jos la altar, micuţa Nellie; binecuvântată-i fie inima. Ea doar stătea întinsă la altar, ea şi-a ridicat capul, şi ea a plâns; iar lacrimile îi curgeau jos pe obraji, ea a zis: „Billy...” (Ea mă cunoştea.) Ea a zis: „Eu vreau aşa de mult să fiu mântuită.”

Am zis: „Nellie, tu poţi să fii mântuită; Isus deja te-a mântuit, fetiţo. Tu trebuie să accepţi acum aceasta pe baza Cuvântului Său.”

Şi ea a stat acolo, şi ea a plâns, şi ea s-a rugat, şi ea i-a spus lui Dumnezeu că ea nu va mai asculta niciodată de lucrurile din lume. Cu totul dintr-o dată o iubitoare, pace dulce a venit peste sufletul ei. Ea s-a ridicat de acolo strigând şi lăudând pe Dumnezeu, slăvind pe Dumnezeu.

128 Şi cam cu şase sau opt luni după aceea, ea venea în jos pe Spring Street într-o seară.

Acum doar o fată tânără, ea era doar în adolescenţa ei, cam în vârstă de optsprezece ani, şi ea a venit la mine, şi ea a zis: „Hope...” (Aceea era soţia mea, aceea care este dusă.) Ea a zis: „Eu doresc să fi arătat ca Hope şi Irene.” Ea a zis: „Tu ştii, ele niciodată nu au ajuns afară în lume.” A zis: „Lumea pune un semn pe tine.” A zis: „Eu

am o arătare aspră." A zis: „Acum, eu am încetat să mai port machiaj şi altele, dar eu arăt aşa de aspră. Chiar şi modelul feţei mele," a zis ea: „eu arăt aspră." Ea a zis: „Ele arată aşa de inocente şi gingaşe." A zis: „Eu doresc să nu fi făcut asta niciodată."

Am zis: „Nellie, Sângele lui Isus Cristos curăţeşte de tot păcatul, scumpo. Mergi înainte, crede asta."

129 Wayne Bledsoe (mulţi dintre voi îl cunoaşteţi aici, un prieten apropiat de-al meu de ani şi ani), el era un beţiv, şi el a venit aici sus cu fratele meu, Edward. Şi el s-a îmbătat aici jos în stradă, şi eu l-am ridicat, deoarece copoii urmau să-l ia. Şi eu l-am adus aici sus; iar eu eram un predicator şi am trăit aici sus în felul tatălui şi al mamei mele înainte ca eu să fiu căsătorit. Şi eu l-am luat, l-am pus în pat acolo; eu dorm pe un dublu-pliant. Acolo era o mare grămadă de Branhami, voi ştiţi (zece din noi), şi astfel noi aveam cam patru camere, şi noi trebuia cumva să ne dublăm puţin. Astfel eu aveam un vechi dublu-pliant pe care eu am dormit; şi eu l-am tras afară în felul acesta şi l-am pus pe Wayne în pat cu mine, beat. A trebuit să-l car în casă şi să-l aşez jos.

Şi eu m-am întins acolo, am zis: „Wayne, nu-ţi este ţie ruşine să fii în felul acesta?"

130 El a zis: „Ah, dah, Billy, nu-mi vorbi în felul acesta." Voi ştiţi? [Fratele Branham imită vorbirea unui beat - Ed.] Eu mi-am pus mâna peste şi am zis: „Eu am să mă rog pentru tine, Wayne. Dumnezeu să te binecuvânteze."

Şi eu eram mântuit cam, oh, eu presupun cam, poate un an. Şi astfel atunci cu totul dintr-o dată un taxi, a trântit uşa afară, şi cineva a bătut foarte tare: „Frate Bill! Frate Bill!" [Fratele Branham bate pe amvon - Ed.]

Mă gândeam: „Doamne sfinte, cineva trebuie că moare." Eu am sărit sus la uşă, mi-am apucat haina mea veche acolo, am aruncat-o în jurul pijamalei aşa, şi l-am acoperit pe Wayne, şi am fugit la uşă.

Aceasta se auzea întocmai ca o femeie. Am deschis uşa, şi această tânără fată stând la uşă, ea a zis: „Oh, pot eu intra?"

Am zis: „Vino înăuntru," şi eu am aprins luminile şi. ..

Acum, ea doar plângea aşa, şi ea a zis: „Oh, Bill—Billy, eu sunt—eu sunt—eu sunt dusă, eu sunt dusă!"

131 Am zis: „Care-i treaba, Nellie? Tu ai un atac de inimă?"

Ea a zis: „Nu." Ea a zis: „Frate Bill, eu veneam în jos pe Spring Street." Ea a zis: „Cinstit, Frate Bill, cinstit, Frate Bill, nu am intenţionat nici un rău; nu am intenţionat nici un rău."

Am zis: „Care-i treaba?" Mă gândeam: „Ce am să fac eu cu ea acum?" Vedeţi? Eu nu ştiam ce să fac. Eu eram doar un băiat tânăr, şi mă gândeam…

A zis: „Oh, Frate Bill," a zis: „Eu sunt doar—eu sunt doar—eu sunt doar toată fărâmată."

Am zis: „Acum, linişteşte-te, soră. Spune-mi tot despre aceasta."

Şi ea a zis: „Păi," ea a zis: „eu veneam în jos pe stradă, şi Redmen's Hall..." (Iar ei obişnuiau să aibă dansuri de sâmbătă seara acolo.) Şi ea a zis: „Eu aveam ceva material; eu mergeam acasă să-mi fac o rochiţă." Şi ea a zis: „Eu am auzit muzica aceea, şi," ea a zis: „tu ştii," a zis: „m-am oprit doar un minut, şi," a zis: „aceasta a continuat să devină mai bine. Astfel mă gândeam, 'Tu ştii, nu o să vatăme dacă eu stau aici.'"

132 Asta este unde a făcut ea greşeala ei, s-a oprit pentru un moment.

Ea doar a ascultat, a zis: „Păi, eu am să mă gândesc." A zis: „Oh Doamne, Tu ştii că eu Te iubesc. Oh," a zis: „Tu ştii că eu Te iubesc, Doamne, însă eu sigur că pot să-mi amintesc de timpul când Lee şi cu mine obişnuiam să câştigăm toate cupele şi aşa mai departe." A zis: „Doamne, îmi amintesc că muzica aceea veche obişnuia să mă atragă; nu mă mai atrage acum."

Oh, oh! Oh, oh, tu doar te gândeşti că nu, aceasta deja te-a prins pe tine chiar acolo. Aceea este tot atât de bine cum el vrea chiar acolo. Înţelegeţi?

Câţi au cunoscut-o vreodată pe Nellie Sanders? Păi, eu presupun că o mulţime din voi. Da, sigur! Astfel ei erau, a zis un…

Ea a zis: „Păi, tu ştii ce?” a zis: „Poate dacă eu păşesc sus pe trepte acolo,” a zis: „poate eu voi fi în stare să mărturisesc la unii din ei.”

Vedeţi, voi sunteţi chiar pe terenul diavolului. Staţi afară din acesta! Ocoliţi chiar apariţia răului!

Dar ea a păşit sus la capătul treptelor şi a stat acolo câteva minute, şi primul lucru pe care tu îl ştii, ea era în braţele vreunui băiat afară pe duşumea.

Atunci ea şi-a revenit, şi ea stătea acolo plângând şi agitându-se, zicând: „Oh, eu sunt pierdută acum de tot.”

133 Mă gândeam: „Păi, eu nu ştiu prea mult despre Biblie, dar eu cred că Isus a spus asta: 'în Numele Meu ei vor scoate draci.'”

Iar Wayne s-a trezit un pic şi şedea acolo privind aceasta. Vedeţi? Astfel am zis: „Acum, drace, eu nu ştiu cine eşti tu, dar eu îţi spun ţie acum, aceasta este sora mea, şi tu nu ai nici o treabă cu ea, să o ţii. Ea nu a intenţionat să facă asta; ea doar s-a oprit pentru un minut.” (Aceasta este unde şi-a făcut ea greşeala totuşi.) Am zis: „Însă tu va trebui să ieşi afară de aici. Tu mă auzi?”

Şi aşa să-mi ajute (Dumnezeu va şti la bara de judecată), uşa aceea de sită a început să se deschidă şi să se închidă singură - blam, blam, acolo la uşă. Ca-plamp, ca-plamp, ca-plamp, mă gândeam… Şi ea a zis: „Bill, uite acolo, uite acolo!”

Şi am zis: „Da. Ce este aceea?”

Ea a zis: „Eu nu ştiu.”

Am zis: „Nici eu!”

134 Şi uşa merge pumpti, pump, ti-pump, închizându-se aşa, mă gândeam: „Care-i treaba acolo? Care-i treaba?”

Şi m-am uitat înăuntru aşa, şi am zis: „Părăseşte-o, Satan. În Numele lui Isus ieşi afară din ea!”

Când am zis asta, acesta arăta ca un liliac mare, cam atât de lung, s-a ridicat în sus dinapoia ei, păr lung atârnând în jos ieşit din aripile lui şi de pe picioarele lui în felul acesta; el se ducea: „Whrrrrrrr,” a pornit-o drept către mine, tot atât de tare cât venea el.

Am zis: „Oh, Doamne Dumnezeule, Sângele lui Isus Cristos să mă apere de acela!”

Iar Wayne a sărit sus în pat, s-a uitat; şi aici era acesta ca o umbră mare, s-a învârtit în jur, şi a mers dincolo, şi a mers jos înapoia patului. Wayne a ieşit afară din pat, a mers în camera alăturată aşa de tare cât a putut el.

135 Am luat-o pe Nellie şi am dus-o acasă, şi am venit înapoi, şi eu nu puteam…

Mama a mers acolo şi a scuturat cearceafurile şi fiecare lucru; acolo nu era nimic în patul acela. Ce era acesta? Un drac a ieşit din ea! Ce s-a întâmplat? Ea s-a oprit pentru un moment.

Nu vă opriţi deloc! Când Dumnezeu scufundă Cuvântul Său în inima voastră, doar luaţi Sabia aceea şi începeţi să tocaţi şi să tăiaţi! Aleluia!

„Eu nu am timp să aştept pentru nimic altceva. Doar am traversat dincolo, eu nu am timp nici chiar să mă stabilesc.”

136 El a zis: „Când tu iei toiagul meu şi-l pui peste copil; şi dacă cineva îţi vorbeşte, nici măcar să nu vorbeşti cu ei.”

Dacă diavolul zice: „Măi, tu ştii ce simţurile tale…? Nici măcar să nu vorbeşti cu el. Doar ţine-o mergând.”

Diavolul, voi ştiţi, diavolul zice: „Dar tu ştii ce? Tu cunoşti pe Cutare-şi-cutare, când ei au primit Duhul Sfânt, ţii minte că ei aproape şi-au pierdut mintea.” Nici măcar să nu vorbeşti cu el; doar continuă să mergi înainte. Tu nu ştii despre Cutare-şi-cutare.

Acesta eşti tu şi Dumnezeu. Asta-i adevărat. Ţine pe Dumnezeu! El unge pe slujitorii Lui. (Eu trebuie să mă grăbesc.) Dumnezeu unge slujitorii Lui. Înţelegeţi?

Acum, eu trebuie să trec peste câteva notiţe aici, însă mi-ar place să zic asta. Aici…

137 Ascultaţi acum, de aproape, micuţă doamnă. Ascultaţi de aproape acum.

Aici noi vedem tacticile diavolului. Cum o facem noi? Acum, eu am o mulţime de Scripturi aici, despre profeţi şi alte lucruri, unde el a venit la ei, şi la diferiţi oameni prin Biblie şi a făcut acelaşi lucru. Aceasta este întotdeauna, tactica lui este să încerce să facă pe oameni să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultaţi, voi soldaţi ai crucii! Când voi nu credeţi un Cuvânt din Biblia scrisă a lui Dumnezeu, voi sunteţi dezarmaţi.

Crezi asta, scumpo? Voi sunteţi dezarmaţi; voi vă predaţi. Voi molaticilor, puneţi-vă deplina armură a lui Dumnezeu! Amin! Noi suntem într-o bătălie. Ce Dumnezeu a spus este adevărat, Cuvântul fiecărui om este o minciună. Vedeţi?

138 Însă îndată ce voi... vă face să ascultaţi la un lucru, aceea este tactica lui, voi sunteţi dezarmaţi. La câte lucruri a trebuit Eva să asculte? Unul; ea a fost dezarmată chiar atunci.

Ce a făcut diavolul? A trecut chiar înăuntru prin mintea ei în duhul ei, şi acolo ea a fost pervertită. Este asta adevărat? Ea a fost pervertită, chiar în minutul în care ea a fost dezarmată, când ea nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. În regulă! Aici noi vedem tactica lui.

139 Soldaţilor lui Dumnezeu li se porunceşte să-şi pună deplina armură a lui Dumnezeu. Este asta adevărat? Acum, dacă voi vreţi să scrieţi acea Scriptură jos, ea se găseşte în Efeseni 6:10 şi 13. Vedeţi? Noi am citit-o cu un timp în urmă; acesta este textul nostru. În ordine.

Observaţi, să pună deplina armură a lui Dumnezeu. Haideţi să (aveţi voi un timp de două minute?), haideţi să mergem înapoi aici doar un minut. Haideţi să vedem doar ce este deplina armură a lui Dumnezeu. În regulă. Să începem la versetul al 10-lea. Acum, ascultaţi de aproape acum. Haideţi să aflăm deplina armură a lui Dumnezeu:

În sfârşit, fraţii mei,…

140 Acum, eu ştiu că eu am să plec… Sunt douăzeci de minute chiar acum până la doisprezece, cam aproape. Eu nu vreau să vă învăţ prea mult astăzi, însă eu—eu aş putea să nu mai am decât cam un mesaj, până eu îmi iau câteva din călătoriile mele pentru vară (voi vedeţi?) şi…

141 Voi ştiţi ce? Voi ştiţi de ce fac eu asta? Eu am să vă spun. Zilele trecute eu am avut un vis. Eu nu urma ca să-l spun, dar acesta este doar în mintea mea; eu aş putea tot atât de bine să-l spun.

După ce Domnul mi-a dat interpretările, am visat că mă pregăteam să traversez un mare râu pentru lucrarea de misiune. Şi eu… întâi, eu eram acolo sus cu soţia mea, şi cât de mulţi aţi cunoscut vreodată pe George Smith, „Şase-secunde” Smith, aici în oraş? George Smith, băiatul lui este în forţele de poliţie aici. El, sărmanul George este un alcoolic acum. Dar el era unul dintre cei mai buni luptători. El era acela care mi-a dat antrenamentul meu, înainte chiar ca eu să merg la YMCA [Club sportiv - Trans.] şi oriunde. El obişnuia să ne antreneze. Iar el era iute, foarte iute şi numai la semi-mijlocie, la 145 de livre, şi el m-a antrenat. El obişnuia să stea sus acolo; şi el putea să-şi ia pumnul lui drept aşa, şi mă lovea în stomac, şi mă ridica sus către perete (vedeţi?), şi aceasta nu mă deranja. El doar m-a antrenat, până când aceasta nu era nimic decât numai antrenament.

142 Şi atunci eu am visat noaptea trecută că eu am văzut pe „Şase-secunde” Smith (acum, aceasta nu era o vedenie, acesta era un vis), şi eu am văzut pe „Şase-secunde” Smith, un om tânăr venind împotriva lui şi luptându-se. Şi acel om bătrân cam, oh, eu presupun, eu am cincizeci şi doi; el are cam cincizeci şi opt, şaizeci; acolo nu era unul dintre acei băieţi tineri care puteau să-l atingă în vreun fel. El îi lega doar într-un nod, aşa, doar îi întindea pe duşumea şi-i ţinea cu mâna lui. Acum, mă gândeam: „Asta este ciudat,” şi mă gândeam că soţia mea era cu mine, şi am zis: „Asta-i ciudat.” Am zis: „Tu ştii ce, Meda? El obişnuia să fie antrenorul meu.”

Ea a zis: „Eu îmi amintesc asta, tu mi-ai spus despre aceasta.”

Am zis: „Da, domnule! Cu antrenarea lui bună eu am câştigat cincisprezece lupte profesionale şi am încetat afacerea ca să predic Evanghelia.”

143 Doar atunci aceasta s-a schimbat, şi eu am pornit să traversez o apă. Dar când mă duceam, eu mergeam cu o barcă cu motor. Şi m-am uitat dincolo, şi acolo şedeau doi din fraţii mei, şezând acolo într-o canoe, pregătindu-se să meargă cu mine. Am zis: „Voi

nu puteţi face asta, fraţilor. Uh uh. Eu trebuie să plec singur."

Şi barcagiul a venit sus şi el a zis: „Aici este o barcă a ta," cu adevărat albă, canoe de plastic.

Am zis: „Nu, uh uh, nu aceea."

El a zis: „Păi, tu poţi merge sus încoace cu ea cu cincizeci de mile pe oră."

Am zis: „Dar eu trebuie să traversez pe acolo." Vedeţi?

„Păi," a zis: „mergi cu băieţii aceia."

Am zis: „Ei nu sunt barcagii. Ei nu ştiu suficient despre asta, ei sunt entuziasmaţi. Ei nu o pot lansa; ei amândoi se vor îneca acolo; ei doar nu o pot face!"

Şi el a zis: „Eşti tu... te poţi încrede… ?"

Am zis: „Ascultă, eu cunosc mai mult despre bărci decât ei, şi eu nu aş încerca să o lansez cu aceea, doar cu acel fel de material." Am zis: „Este nevoie să se ia o barcă cu motor să traversezi aceea." Am zis: „Este nevoie de ceva mai mare decât asta."

144 Şi eu l-am văzut că se uită în jur la unul din fraţi şi a zis: „Eşti tu un barcagiu?"

Fraţii au zis: „Da." Înţelegeţi?

Am zis: „Asta este greşit."

Şi barcagiul a venit înapoi; el a zis: „Îţi spun ce să faci." A zis: „Ei te iubesc; ei te cred, dar" a zis: „dacă tu încerci să traversezi în barca cu motor, ei vor încerca să te urmeze în acel canoe; ei vor muri amândoi." Înţelegeţi? A zis: „Ei nu te pot urma."

Şi am zis: „Păi, ce trebuie eu să fac?"

Şi acest barcagiu la doc, el a zis: „Tu mergi înapoi acolo sus." A zis: „Există numaiun singur depozit mic în toată această ţară, un depozit micuţ. Şi doar aşeazăînăuntru provizii din belşug," a zis: „iar ei vor sta aici. Ei vor staaici, în timp ce tu eşti plecat, dar" a zis: „tu va trebui să puiînăuntru provizii."

Şi eu doar comandam tot felul de verze, şi nap, şi ridichi, şi alte lucruri, clădindu-le acolo în felul acesta; şi m-am trezit. Eu nu ştiam ce era asta, dar eu ştiu acum. Înţelegeţi? Noi aşezăm înăuntru proviziile, prieteni. Aceasta este o viaţă în care voi trebuie să umblaţi singuri.

145 Leo, tu îţi aminteşti visul pe care tu l-ai avut în acel timp când tu ai venit prima dată aici, despre piramidă, şi te gândeai că tu vii sus acolo; şi eu am zis: „Leo, nici un om nu ajunge aici sus; Dumnezeu trebuie să pună pe un om aici sus. Tu ai urcat fiecare domeniu fizic care putea fi urcat." Am zis: „Tu nu poţi veni aici, Leo. (Vedeţi?) Mergi înapoi jos, spune doar oamenilor că aceasta vine de la Dumnezeu. (Voi vedeţi? Vedeţi?) Aceasta este ceva care voi nu vă puteţi baza asupra..."

Atât de buni ca fraţi, şi surori, şi biserica mea, şi fiecare lucru; şi bune cum sunt alte biserici, şi fraţi pretutindeni…

146 Acum, eu nu pot să mă ţin departe de biserică afară acolo. Cineva zice: „Păi, de ce mergi tu afară cu acei oameni, cu acei Trinitarieni, toată asta, aceea, şi cealaltă, Unitarienii, şi Numele lui Isus, şi toate aceste alte lucruri acolo afară. De ce te amesteci pentru toate cu ei?" Ei sunt ai mei. Nu contează ce au făcut ei, ei sunt ai mei. Ei sunt amvonul meu.

Când Israel a făcut aşa rău, până când Dumnezeu i-a spus chiar lui Moise „Separă-te pe tine; Eu voi începe o nouă seminţie cu tine," Moise s-a aruncat pe sine în cale şi a zis: „Înainte ca Tu să-i iei pe ei, ia-mă pe mine."

Nu contează ce au făcut ei, aceştia sunt la care sunt trimis eu. El trimite o Lumină, nu să strălucească unde există Lumină, unde există întuneric; asta este unde aparţine Lumina. Şi tu trebuie să vii cu oamenii; tu trebuie să stai cu ei oricum. Tu trebuie…

147 În greşeala lor… Israel era aşa greşit cum greşit putea fi. Ei erau aşa de greşiţi, până Dumnezeu a renunţat la ei, dar Moise… Eu întotdeauna mă întrebam cum a venit asta vreodată, dar Acesta era Duhul lui Cristos în Moise. Vedeţi, vedeţi? Noi suntem toţi greşiţi. El a stat pentru toţi dintre noi, când noi eram în greşeala noastră.

Nu contează cât de greşiţi erau ei, să nu ne rupem părtăşia sau să ne dezasociem pe noi cu ceva. Atât timp cât noi putem câştiga un suflet, să mergem înăuntru cu

„înţelepţi ca şarpele, şi nevinovaţi ca porumbeii” (vedeţi voi?), şi să încercăm să câştigăm fiecare suflet pe care noi putem.

148 Acum, asta este, ceea ce eu spun în această dimineaţă, este Hrană de depozitat, Hrană de depozitat, astfel ca voi să aveţi ceva să mâncaţi, astfel ca voi să aveţi ceva cu care să vă ospătaţi. Luaţi Aceasta pe benzile voastre; aşezaţi-vă în răcoarea camerei. Poate când eu sunt departe pe căi îndepărtate, voi încă vă veţi reaminti că aceste lucruri sunt adevărate. Şedeţi în camera voastră şi ascultaţi. Înţelegeţi? Şi aceasta este Hrană, depozitând Aceasta în depozit. Eu nu ştiu unde este călătoria, dar oriunde este ea, El ştie unde călăuzeşte El; eu nu ştiu. Eu doar urmez.

149 Acum, ce a spus el aici acum? Ascultaţi de aproape!

În sfârşit, fraţii mei, fiţi tari în Domnul, şi în puterea tăriei Lui. (Fiţi tari în puterea tăriei Lui.)

Îmbrăcaţi-vă cu întreaga armură a lui Dumnezeu, ca voi să fiţi în stare să staţi împotriva uneltirilor diavolului.

Căci noi nu ne luptăm împotriva cărnii şi a sângelui,… (împuşcând cartuşe şi tăind cu cuţite, vedeţi, nu aceasta este)*... ci împotriva principatelor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor din… întunericul acestei lumi,…* (stăpânitorii întunericului)*…*

150 Cine stăpâneşte lumea? Diavolul. Desigur. A cui sunt toate aceste lucruri petrecându-se, toate aceste lucruri păcătoase petrecându-se pe aici primprejur, şi aceste guverne, şi aşa mai departe? Ăsta tot este diavolul; Biblia a spus aşa. Diavolul controlează în Statele Unite; diavolul controlează Germania; diavolul controlează fiecare naţiune în lume. (Eu am să vin la aceasta doar în câteva minute.) Şi noi vom afla dacă el o face sau nu, dacă fiecare împărăţie a fost vreodată sau va fi vreodată, până când Dumnezeu îşi stabileşte împărăţia Lui, este controlată de către diavolul. Eu nu vreau să spun că fiecare în aceasta este diavolul, acum. Există oameni evlavioşi în funcţiile guvernului.

151 Acolo urmează să fie unul aici în câteva seri, chiar aici, să arate o fotografie aici cu Fratele Arganbright aici la acest loc. El a fost diplomatul cam la cinci preşedinţi diferiţi, Fratele Rowe, şi el este un… (El va fi aici, eu cred că aceasta va fi cam a doua săptămână în aprilie. Fratele Neville va anunţa aceasta.) Iar el este un om minunat.

El a spus că el putea vorbi în opt limbi diferite (eu cred) dar când el a primit Duhul Sfânt, el nu a avut nici o limbă cu care el să poată vorbi Domnului; astfel Domnul tocmai ia dat una, a zis el, astfel ca el să poată vorbi cu El cu acea una — ia dat lui una cu care el nu a practicat niciodată. În ordine.

… răutate spirituală în locurile înalte.

De aceea… (Acum, ascultaţi, voi toţi soldaţii acum, doar înainte ca noi să începem rândul de rugăciune.)*... luaţi peste a voastră—peste voi...* (î-n-t-r-e-a-g-a)*… întreaga…* (nu doar o parte în ea)*… întreaga armură a lui Dumnezeu, ca voi să fiţi în stare să vă împotriviţi în ziua cea rea,…* (Aceea este ziua în care trăim noi.)*… şi având totul făcut, să staţi.* (STAŢI! Amin! Tu pricepi asta? Vezi, scumpo, când tu ai făcut tot ce poţi ca să stai, atunci stai, nu te mişca!)

Staţi de aceea, avându-vă coapsele… (Ascultaţi la asta, ascultaţi la ce este asta.)*... coapsele voastre…* (Aceea este partea voastră din mijloc aici. Vedeţi?)*… încinse cu adevărul,…* (Ce este Adevărul? Cuvântul lui Dumnezeu. Asta-i adevărat. „Cuvântul Tău este Adevărul.” În ordine.)*... şi având platoşa neprihănirii;…* (Aceea este, să faceţi ce-i drept - aveţi Cuvântul lui Dumnezeu în voi, făcând ce este drept.)*… platoşa neprihănirii;*

Şi picioarele voastre încălţate cu pregătirea Evangheliei păcii; (Mergeţi oriunde, orice loc, oricând; picioarele încălţate cu Evanghelia. Vedeţi? Şi priviţi!)

Deasupra tuturor,… (deasupra tuturor acestora)*… luaţi scutul credinţei,…* (Acela este cel care doboară săgeţile. Înţelegeţi?)*… scutul credinţei, cu care voi să fiţi în stare să stingeţi toate săgeţile arzătoare ale celui rău.*

Şi luaţi coiful mântuirii,… (Acela este sufletul, mintea înăuntruaici, capul,

acoperă peste cap.)… şi sabia Duhului, care este Cuvântul luiDumnezeu:

152 Cum o să lăsaţi voi acest coif, ce face acesta? Acesta este o protejare. Din ce este făcut coiful? Bronz! Bronzul nici măcar nu poate fi călit, tare, mai tare decât fierul. Un coif de bronz. Ce? Mântuirea, cunoştinţa de a şti asta: „Că vindecarea mea vine de la Dumnezeu; mântuirea mea vine de la Dumnezeu; experienţa mea se potriveşte cu Cuvântul Lui," nu ideea bisericii, Cuvântul. Amin! Acolo sunteţi. Acoperiţi peste cu o protejare. Coiful mântuirii, eliberării, ia-l pe acela şi apoi mergi mărşăluind înainte. Oh, acum! Acum, aceasta este ceea ce noi trebuie să facem.

153 Acum priviţi, armata Satanei. (Acum, eu trebuie să mă grăbesc, dar eu trebuie să aduc aceasta înăuntru.) Armata Satanei aduce boli. Aceea este ceea ce este Satan, el este un distrugător. Satan, întreaga împărăţie a lui Satan este boală, moarte, şi tristeţe, şi tulburare, şi îngrijorare, totul pe Satan. Dumnezeu este Viaţă, credinţă, bucurie, pace, aici. Înţelegeţi?

Acum, acelea sunt cele două mari forţe care vin împreună chiar acum. Ele se bat; ele se bat chiar aici în clădire chiar acum. Ele se luptă zi de zi cu voi. Fiecare forţă, Satan urmărindu-vă înainte, acel mare grozav, regesc, Goliat preoţesc încercând să vă sperie pe voi foarte rău, el este chiar... Dar Dumnezeu, voi sunteţi fortificaţi (Amin!) cu Evanghelia, cu Cuvântul Adevărului în jurul coapselor voastre. Glorie! Predicatorule, asta-i ceea ce este: coiful mântuirii, scutul credinţei, şi Sabia fluturând în mâna ta. „Satan, eu vin să te întâlnesc. Tu mă întâlneşti în numele ştiinţei; tu mă întâlneşti în numele culturii; tu mă întâlneşti în numele organizaţiei; tu mă întâlneşti în numele a aceasta, aceea, sau cealaltă; dar eu te întâlnesc în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel! Eu vin după tine. Predă-te!" Chiar moartea însăşi nu poate sta acolo. Tai o gaură drept prin ea. Asta-i adevărat.

154 Armata Satanei aduce boli, iar armata lui Dumnezeu este însărcinată să le arunce afară. Amin! Acolo sunteţi. De fiecare dată când Satan aruncă ceva peste voi, armata lui Dumnezeu este ca să-l arunce afară. Amin! A arunca afară, aceasta este tocmai tactica pe care Dumnezeu o foloseşte. Satan a folosit armata de distrugere să discrediteze Cuvântul lui Dumnezeu, şi să-şi aşeze lui o împărăţie mai bună decât a avut Mihail, iar Dumnezeu l-a aruncat afară.

Metoda lui Dumnezeu este să arunce afară răul, să arunce jos raţionarea, să arunce jos superstiţiile, să arunce jos oboseala, să arunce jos bolile, să arunce jos păcatul. Amin! Voi sunteţi deasupra acesteia, înviat în Cristos Isus şezând în locurile cereşti cu fiecare diavol sub picioarele voastre. Dacă el începe să-şi bage capul lui acolo înăuntru, ce…

155 Voi ştiţi, voi sunteţi morţi; viaţa voastră este ascunsă. Ce este mort? Voi sunteţi morţi faţă de simţurile voastre; voi sunteţi morţi faţă de conştiinţa voastră (propria voastră voinţă umană ar zice: „Da eu presupun că eu…"), morţi faţă de raţionarea voastră, morţi faţă de toate acele lucruri, şi voi sunteţi îngropaţi în Numele lui Isus Cristos şi înviat cu El. Şi oriunde este El, acolo sunteţi şi voi.

Ce s-a întâmplat când acei... unul dintre acei îndoielnici a ajuns în Ceruri? Dumnezeu l-a dat afară. Şi ce le-a spus El soldaţilor care au înviat în Cristos? Când diavolul vine pe aici daţi-l afară! Aruncaţi-l afară!

156 Când Isus şi-a antrenat armata Lui şi i-a însărcinat până la sfârşitul lumii: „Duceţi-vă în toată lumea, propovăduiţi Evanghelia la fiecare făptură. Acel care crede şi este botezat va fi mântuit; acel care nu crede va fi osândit. Şi aceste semne vor urma pe credincioşi, soldaţii Mei; în Numele Meu ei vor scoate draci; vor vorbi cu limbi noi; vor lua sus şerpi; sau dacă vor bea lucruri mortale, acestea nu-i vor vătăma; dacă ei îşi pun mâinile peste bolnavi ei se vor face bine."

Înainte, soldaţi Creştini,

În marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă!…

„Eu sunt răstignit cu El; totuşi eu trăiesc; nu sunt eu care trăieşte, ci El care trăieşte în mine." Cuvântul mergând înainte în faţă, Dumnezeu taie o cale cu sabia Lui cu două tăişuri ascuţită. Îl mutilează.

157 Nu-i de mirare, când Grant a luat Richmondul, şi acea micuţă femeie din sud l-a văzut pe Grant venind înăuntru, inspiraţia a atins-o pe ea şi a zis:

Ochii mei au văzut slava venirii Domnului;

El calcă culesul viilor unde strugurii

Sunt depozitaţi cu furie;

El a dezlegat fulgerul credincios cu sabia Lui teribil de iute;

Trupele Lui mărşăluiesc înainte. Amin!

158 Cum a luat Grant Richmondul? Doar aşa cum a venit el la acesta. Amin! Aceasta este cum a luat el Richmondul. Aceasta este cum soldaţii lui Dumnezeu iau păcatul, boala, doar aşa cum ei vin la acesta. Amin! Acesta este felul cum ei biruiesc îndoielile lor, şi fricile, şi alte lucruri. Când unul se ridică, ei îl taie jos, îl mută afară din cale. Oh, Doamne! Asta este.

Dumnezeu îi aruncă afară, aşa cum a făcut El în Ceruri. Marele nostru Căpitan Şef ne-a arătat cum s-a făcut aceasta.

159 Roy Roberson, Fratele Funk, mulţi dintre voi veteranii bătrâni de aici, voi ştiţi ce este un adevărat căpitan.

Odată eu eram doar un micuţ… Departamentul Pompierilor din Jeffersonville de aici… locul lui Fowle a luat foc, şi aici era Departamentul Pompierilor din Jeffersonville stând jos acolo, iar căpitanul umblând în jur a zis: „Aruncă puţină apă aici sus” [Fratele Branham imită sunetul apei ţâşnind printr-un furtun mic - Ed.] ca un furtun mic acolo afară. Aici vine Clarksville sus: „Aruncă puţină apă aici.” [Fratele Branham imită sunetul apei ţâşnind printr-un furtun mic - Ed.] Clădirea lui Fowle a ars.

160 Ei au chemat Louisville; aici vin oameni antrenaţi. Oh, cum au sunat acele sirene peste tot acolo! Şi aici erau căpitanii şefi împreună aici ai acestor departamente a pompierilor zicând: „Aruncă puţină apă aici sus; aruncă puţină apă aici jos” - oameni neantrenaţi. Frate, îndată ce acel motor s-a oprit, cine era la capul scării? Căpitanul! Când acea scară a mers sus, el a mers cu ea. Când aceasta a lovit fereastra (el încă nu a trecut prin fereastră), el şi-a apucat securea, şi a aruncat-o prin fereastră, şi a zis: „Veniţi, băieţi.” Focul a fost stins în câteva minute. Un căpitan! El nu era un căpitan să zică: „Aruncă puţină apă aici; încearcă un picuţ aici,” ci: „Veniţi, băieţi.” Amin. El a condus calea; el ne-a arătat cum se face aceasta.

161 Mă gândeam: „Acel departament al pompierilor bine antrenat, ei au avut acel foc stins în câteva minute.” De ce? Ei aveau un căpitan acolo care el ştia ce făcea.

Frate, vorbeşte despre toată teologia voastră cât vrei tu, denominaţiunile voastre făcute de om, organizaţiile voastre. Jucaţi-vă cu aceasta! Eu am un Căpitan Şef care mi-a spus cum să fac aceasta. Zici: „Păi, dacă eu pot mirosi aceasta, simţi aceasta...”

Oh fără sens! Iată felul cum Căpitanul Şef a spus că aceasta este făcut în Luca capitolul al 4-lea. Eu nu am timp să-l citesc; citiţi-l voi înşivă în dimineaţa aceasta, Luca capitolul al 4-lea începând la versetul 1. El nu a spus: „Acum, Eu vă spun. Voi mergeţi aici şi faceţi-vă o mare organizaţie; voi luaţi prezbiteri, şi diaconi, sau voi luaţi cardinali şi episcopi şi voi luaţi asta.” El niciodată nu a spus asta.

Când Satan L-a întâlnit, el a zis: „Acum, ţie ţi-e foame; transformă aceste pietre în pâine.”

El a zis: „Este scris.”

El a zis: „Aici sus, noi te vom lua aici sus şi îţi arătăm ceva.”

„Dar Aceasta este scris!”

„Eu voi face asta dacă tu vei...”

„Este scris!”

162 Aceasta este cum a zis Căpitanul Şef că a fost făcut. Cum se face aceasta, soră? Este scris: „Dacă veţi pune mâinile peste bolnavi ei se vor însănătoşi.” Este scris: „În Numele Meu ei vor scoate draci.” Amin! Ce este asta? Este scris. Acestea sunt poruncile Căpitanului. Aceasta este scris: „Oricine ascultă cuvintele Mele şi crede în Acela care M-a trimis are Viaţă Eternă.” Este scris; este scris; este scris; acelea sunt ordinele; acela

este soldatul; aceea este calea; aceea este artileria pe care noi o mutăm sus.

163 Ce a făcut el? El a păşit drept acolo sus la un Goliat. El ne-a arătat… Cum a arătat David armatei cum a fost aceasta făcut? Cum a arătat David Israelului cum a fost aceasta făcut? David însemnă preaiubit, salvator. Înţelegeţi? Cum a făcut David aceasta? El a zis: „Iată felul cum se face aceasta: încredeţi-vă în Cuvântul Domnului."

Şi Goliat a venit acolo afară, a zis: „Tu ştii ce? Eu te voi ridica sus pe vârful acestei suliţe, şi am să te dau hrană păsărilor."

El a zis: „Tu mă întâmpini ca o organizaţie; tu mă întâmpini ca un om de ştiinţă modern; tu mă întâmpini cu sabia ta mare de patrusprezece picioare; tu mă întâmpini cu un coif de bronz şi cu o bucată de scut pe care eu nici măcar nu aş putea să-l ridic de pe pământ; tu mă întâmpini ca un războinic antrenat; tu mă întâmpini cu Ph.D, şi L.L.D. şi LD dublu; [Titluri de doctorat - Trans.] tu mă întâmpini în toate aceste lucruri; dar eu vin în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel, şi astăzi eu îţi voi tăia capul de pe umerii tăi." Amin!

164 Acel nod mititel, venind afară acolo împotriva acelui uriaş, dar el ştia unde stătea el. Israel doar tremura în spate acolo: „Oh, sărmanul băiat mititel."

Goliat a zis: „Eu îţi voi arăta ce voi face eu," şi aici vine el.

El avea C-r-e-d-i-n-ţ-ă (vedeţi?) î-n I-s-u-s, cinci pietre, cinci pietre. [în Engleză este F-a-i-t-h şi J-e-s-u-s, compuse din cinci litere - Trans.] O pietricică mică acolo cu care să înceapă, învârtind-o în jur în felul acesta, Duhul Sfânt a apucat piatra şi ea departe s-a dus; iar Goliat a mers la pământ. Acela este felul în care se face.

Acela este felul în care Isus a spus când El a zis: „Acum, dacă voi fraţilor mergeţi afară pe câmp, dacă voi vreţi să ştiţi cum să biruiţi aceşti diavoli, eu vă arăt cum se face asta."

165 Satan a zis: „Eu te voi întâmpina (Goliat); eu îţi voi arăta ce pot eu să fac. Ţie ţi-e foame; dacă tu eşti Fiul lui Dumnezeu, eu te voi provoca. Tu zici că tu eşti Fiul lui Dumnezeu; eu te voi provoca. Dacă tu eşti Fiul lui Dumnezeu, transformă aceste pietre în pâine. Mănâncă, ţie ţi-e foame. Şi dacă tu eşti Fiul lui Dumnezeu, tu ai putere să faci aceasta."

El a zis: „Dar este scris: 'Omul nu va trăi numai cu pâine.'" Oh, acesta este felul cum a făcut-o Căpitanul Şef.

L-a dus sus pe vârful turnului de la templu şi a zis: „Dacă tu te arunci jos," a zis: „tu ştii, este de asemenea scris..."

El a zis: „Da! Şi este scris iarăşi: 'Tu să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău.'" Vedeţi ce s-a numit El pe Sine? Domnul Dumnezeul tău. „Tu să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău." Este scris iarăşi în felul acesta. Vedeţi?

166 Oh, Doamne! Ce a făcut El? El l-a învins cu Cuvântul lui Dumnezeu. Tactica diavolului este să vă facă să nu credeţi Cuvântul lui Dumnezeu, iar Căpitanul Şef zice să luaţi Cuvântul lui Dumnezeu şi să o faceţi. „În Numele Meu ei vor scoate draci."

167 Oh, Satan, căpitanul lor şef, oh, voi ştiţi, unele din aceste denominaţiuni încearcă să vă facă să credeţi că el are o copită despicată, voi ştiţi, şi o coadă despărţită, şi toate acele lucruri. Să nu credeţi voi asta. Uh, uh! El nu este în felul acela. Nu, domnule, frate; el este un şmecher. Să nu credeţi voi că el are aceea. Ei doar fac asta ca să vă sperie; acela nu este diavolul. Diavolul nu are o copită de la început. Eu mă îndoiesc de aceasta foarte mult. El îi doar un... el este un spirit; diavolul este un spirit. El nu are copite despicate şi lucruri cum ei încearcă să-l picteze. Nu, nu! Însă el este înţelept. Frate, el este un om înţelept real, educat până la punct (întotdeauna a fost) în înţelepciunea lumească. Oh, da! El este frumos. Şi-a organizat armata lui cu înţelepciune lumească, până când, frate, să nu încerci tu să... încerci să vorbeşti cuvintele tale. Tu mai bine să ştii despre ceea ce vorbeşti când tu întâlneşti pe unul din aceşti tipi zicând: „Zilele minunilor au trecut."

168 Acum, el nu are, el nu are copită despicată. El este, oh, el este chiar ieşit din seminar, el este cizelat, frate; eu vreau să spun că el este deştept - Ph.D., L.L.D., Q.U.S. D., şi toate celelalte din acestea. Înţelegeţi? Oh, acolo tot atât de deştept cât poate el să fie. Înţelept? Sigur că el este, şarpele, „cel mai furişător" dintre toate celelalte. Părul netezit în jos, frate, eu vreau să spun îmbrăcat şi nici o cută în haină, deştept, tot atât

de înţelept şi viclean cât poate el să fie. Asta-i adevărat. Nu te pune tu cu el, afară doar dacă tu ştii despre ceea ce tu vorbeşti. Asta-i adevărat. Oh, dar noi cunoaştem vechile lui tactici. Noi ştim ce încearcă el să facă: să ne facă să nu credem Cuvântul lui Dumnezeu. Şi el nu are copite bifurcate. Nu, nu! Nu!

Acum, noi aflăm că dacă el nu are copite bifurcate, atunci el trebuie să fie altceva. El este un şmecher; el are înţelepciune, educat, organizat. Frate, el îşi are armata lui aşa…

169 Priviţi! Odată acolo în Elveţia (eu doar nu pot să găsesc un loc să mă opresc, oamenilor) acolo este un... acolo în Elveţia, acolo a venit acea armată Germană, aliaţii venind înăuntru. Păi, acesta arăta ca un zid de cărămidă! Fiecare om antrenat, fiecare suliţă stând afară în felul acesta, opt sau zece picioare în faţă. Şi ei au venit sus la micuţul sărman Elveţian acolo sus. Ce aveau ei? Ei erau înarmaţi cu lamele din secerile lor, bâte, şi pietre. Şi acolo au stat ei; ei i-au blocat. Chiar dincolo de deal erau casele lor. Aici armata Elveţiană a mers afară să-i întâmpine. Ei nu le-au făcut lor nimic. Ei doar au venit înăuntru să le ia ţara lor.

170 Ce în lume a făcut acest copil? Doar un copil. Satan, acesta-i acela care i-ar lua viaţa ei dacă el ar putea. Desigur! El este acolo prematur.

Vedeţi? Elveţienii nu au făcut nimic. Ei erau oameni buni; ei au încercat să-şi apere casele lor, însă ei au stat acolo să apere. După o vreme acolo era unul cu numele de Arnold von Winkelried.

Aici vine această armată; ei erau toţi înconjuraţi. A zis: „Ce putem noi face?” Pretutindeni, doar oceane de oameni, bine antrenaţi. Acesta este felul în care o face Satan. Bine antrenaţi, suliţa lui îndreptată drept afară, fiecare om în pas, un-doi, un-doi, doar intrând înăuntru peste această armată micuţă. Doar—doar o ţineau mergând, aceea era tot ce trebuiau ei să facă şi doar să-i culeagă, pe fiecare, în săbiile lor; suliţele merg drept înainte prin ei. Aceasta a sfârşit armata Elveţiană; asta era totul.

171 Chiar dincolo de deal erau casele lor şi cei dragi. Şi femeile au fost siluite, şi violate, şi fetele lor tinere şi copiii omorâţi şi casele arse, şi fiecare lucru, hrana luată, vitele şi altele şi duse. Acolo erau ei. Ce s-a întâmplat?

Inspiraţia l-a atins pe unul cu numele de Arnold von Winkelried. El a zis: „Bărbaţi din Elveţia, în această zi eu mor pentru Elveţia!” Amin! „În această zi eu mor pentru Elveţia!”

Ei au zis: „Ce vei face tu?”

El a zis: „Voi doar urmaţi-mă şi luptaţi-vă cu tot ce aveţi!” El s-a ridicat acolo, şi-a aruncat jos suliţa (parul lui mic care îl avea el în mâna lui aşa); şi el a strigat cu mâinile lui sus, în felul acesta, şi a alergat către aceia, zbierând: „Faceţi o cale pentru libertate!” A fugit aşa de tare cât a putut el drept către armată; şi când el a făcut-o, el a apucat fiecare din suliţele pe care el a putut şi le-a aruncat drept în pieptul lui în felul acesta, şi a murit.

172 El le-a spus lor înainte de asta, a zis: „Acolo este o căsuţă dincolo,o soţie, şi câţiva copilaşi.” El a zis: „Eu las o căsuţă pe caretocmai am cumpărat-o.” Şi a zis: „Eu îi iubesc, dar astăzi, eu morpentru Elveţia.” El dă a mea... el a zis: „Eu îmi dau viaţa să salveznaţiunea.” Şi acela era un erou care… Ei nu au mai avut un război deatunci; aceea l-a sfârşit. Aceasta a înfrânt acea armată, cu eroismul acelaastfel expus, până când acolo nu era un... acea armată era aşa de zăpăcită, căElveţienii au rostogolit pietre peste ei, şi i-a scos afară din ţară, şiniciodată nu au fost înapoi de atunci. Aceasta era cu sute de ani în urmă.Vedeţi? De ce?

173 Aceea era o faptă măreaţă, dar oh, frate, într-o zi când ignoranţa, superstiţia, îndoiala, tulburările, şi fricile i-a avut pe oamenii lui Dumnezeu retraşi în colţ, acolo era Unul numit Isus Cristos zicând: „În această zi Eu mor pentru popor.” Asta-i adevărat.

Ce a spus El armatei Lui? „Urmaţi-Mă şi luptaţi-vă cu tot ce aveţi. Dacă voi aveţi un par, luptaţi-vă cu un par; nu vă fie teamă! Dacă voi aveţi o bâtă, luptaţi-vă cu o bâtă. Dacă voi aveţi o piatră, luptaţi-vă cu o piatră, cu orice aveţi voi!” Aceasta este ceea ce Căpitanul Şef al nostru zice astăzi. „Eu am luat Cuvântul lui Dumnezeu şi am învins pe diavolul în puterea lui.” El l-a tăiat în fâşii (Amin!) cu acel Cuvânt.

Acum orice aveţi voi, dacă voi aveţi doar un Cuvânt: „Domnul Dumnezeu

Dumnezeul tău, care te vindecă." Taie-l! Urmează-l pe El (Amin!), urmează pe Căpitanul nostru. Da, domnule, El l-a tăiat.

174 Satan cu împărăţiile lui frumoase mari, şi mai multă frumuseţe, şi fiecare lucru, toate la zi nu are nimic de a face cu noi. Asta-i adevărat. El încă este cel mai şiret dintre toate fiarele de pe câmp. Da, domnule! Isus a zis căci copiii acestei lumi erau mai înţelepţi decât copiii împărăţiei lui Dumnezeu.

Acum, aceste două mari conflicte (noi urmează să… eu trebuie să închei), aceste două mari conflicte vin împreună chiar acum. Chiar acum este ceasul când boala şi alte lucruri a atins lumea, până când ştiinţa medicală este în impas, şi totul este în impas; nu există nimic… Noi doar… Şi armata, micuţa armată a lui Dumnezeu este dată înapoi în colţ şi toate celelalte. Frate, este timpul pentru un alt Arnold von Winkelried.

175 Este timpul, timpul pentru un alt om a lui Dumnezeu să stea înainte; este timpul pentru un Ilie să apară. Este timpul pentru ca ceva să ia loc; armată a lui Dumnezeu, închideţi-vă mintea; nu opriţi nici pentru un minut să vă gândiţi despre ceva care diavolul are să vă ofere prin simţurile voastre. Dar ţineţi minte, Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greş niciodată. Aceste două armate mari…

Când duşmanul vine înăuntru ca un potop, aşa cum vine astăzi, ce a zis Dumnezeu că El va face? Duhul lui Dumnezeu va ridica un stindard împotriva lui. Eşti tu unul din ei? Da, domnule!

176 Noi suntem învăţaţi în Iacov 4:7 (eu nu am timp să citesc aceasta), Iacov 4:7, să vă împotriviţi diavolului, şi el nu că doar o să plece departe, ci el va fugi. Împotriviţi-vă diavolului! Cum vă împotriviţi diavolului? În acelaşi fel cum Căpitanul nostru Şef ne-a spus să o facem. Luaţi Cuvântul lui Dumnezeu; aceasta este cum vă împotriviţi voi diavolului este prin Cuvântul lui Dumnezeu. Căpitanul Şef ne-a spus doar cum s-a făcut. În ordine.

177 Acum în încheiere, eu vreau să spun asta: acel diavol vechi, acum voi vă gândiţi că el este neobrăzat; vă gândiţi că el va ataca un copil? El va ataca orice; el a atacat pe Isus Cristos. El a venit la El cu trei atacuri sălbatice. Aţi ştiut voi asta? Satan nu a atacat numai o dată. El vă va ataca cu o boală, apoi aici el va veni înapoi şi atacă şi zice: „Zilele minunilor au trecut. Tu nu te-ai vindecat; acolo nu-i nimic de asta." Voi ştiţi că asta-i adevărat?

El a atacat pe Isus de trei ori. Trei atacuri sălbatice le-a condus el asupra lui Isus cu necredinţa lui în Cuvântul lui Dumnezeu. Isus era Cuvântul. Sigur, el nu a crezut Aceasta. „Dacă tu ai fi. Dacă tu ai fi!" Aici vine el, cu atacuri sălbatice, cum face uneori duşmanul. Aici vine el, zice: „Dacă tu eşti Fiul lui Dumnezeu arată-mi o minune; lasă-mă să o văd făcută." Frate, în trei atacuri sălbatice a zburat el: „Dacă tu eşti."

178 Acum, ce a făcut Isus? Isus era Cuvântul lui Dumnezeu; El era Cuvântul. El a atacat Cuvântul. Glorie! Eu doar ajung să mă simt bine să predic acum, sincer mă simt. Isus este Cuvântul. La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. Şi Cuvântul a locuit... făcut trup şi a locuit… Isus era Cuvântul. Ce a făcut El? El l-a tăiat în fâşii. Oh, Doamne! (Eu am să termin.) Ce a făcut Isus? El era Cuvântul, astfel cu Cuvântul El a tăiat pe Satan în atacurile lui sălbatice. El a zburat acolo ca o grămadă de para-trupe de furtună sau ceva de felul acesta, au zburat înăuntru peste Isus, Cuvântul, în felul acesta, şi Isus a luat acel Cuvânt şi l-a tăiat în bucăţi. Aleluia! Sigur, l-a tăiat în bucăţi, l-a învins cu Cuvântul.

179 Vedeţi atacul lui? Priviţi! Ascultaţi de aproape ca încheiere. Ce este atacul lui? Să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu, acesta-i atacul lui. Acolo, puteţi voi vedea cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată? Există numai două forţe: Satan şi Dumnezeu. Şi care este arma lui Satan împotriva voastră? Este să încerce să vă facă pe voi să nu credeţi Arma voastră. El vă dezarmează. Hai să ascultăm foarte liniştiţi acum, ascultaţi.

Dacă el poate să vă facă să nu credeţi Arma voastră este echivalent, dacă el vă face să credeţi că Arma voastră nu este destul de tare, el va dezarmat. Oh, Frate Neville, eu sper că tu niciodată nu tăgăduieşti aceasta! Dar, el vă dezarmează, când el vă face să nu credeţi acea Armă. Când voi puneţi Aceea jos, asta sfârşeşte lupta voastră; tu eşti gata. Ţine acea Armă; voi nu lăsaţi Aceasta jos! Noi vedem necredinţa lui. Haideţi... Încă un lucru mai vreau eu să spun acum într-un minut.

180 În Rusia… Am să spun aceasta pentru beneficiul veteranilor, şi aşa mai departe, şi

voi studenţi ai Bibliei. Ce vă certaţi şi zbieraţi despre Rusia? Voi nu mă auziţi spunându-vă să construiţi un adăpost de bombe, nu-i aşa? Ce vă certaţi voi despre Rusia? Rusia nu este nimic; ei nu au să câştige războaie; ei nu au să cucerească lumea. Comunismul nu are să cucerească nici o lume. Ce se întâmplă cu oamenii? Poate Cuvântul lui Dumnezeu să dea greş?

Ascultaţi, aceasta este pe bandă acum. Către lume vorbesc eu sau oriunde ar putea să meargă aceste benzi. Şi către voi oamenii aici, indiferent de ceea ce mi se întâmplă mie, voi credeţi asta. Rusia, comunismul nu cucereşte nimic! Cuvântul lui Dumnezeu nu poate da greş. Romanismul are să cucerească lumea.

181 Să luăm vedenia lui Daniel; acela este Cuvântul lui Dumnezeu. „Tu, o Daniele... sau tu, o împărate Nebucadneţar este acest cap de aur... Babilonul. O altă împărăţie îţi va urma ţie, care este argint (vedeţi?), care este Medo-Persia; o alta era Grecia, Alexandru cel Mare; următoarea vine în Roma" şi acolo nu a fost nimic spus despre un comunism! Roma a cucerit lumea.

Isus Cristos a fost născut în imperiul Roman şi persecutat, prima dată când El a venit aici, de către imperiul Roman. Şi la a doua Lui venire aparentă acum, Mesajul Lui este persecutat de către denominaţiunea Romană, care este mama la toţi dintre ei. Şi când El se reîntoarce, El va veni înapoi să şteargă imperiul Roman, ceea ce Iudeii întotdeauna au aşteptat ca El să vină şi să şteargă imperiul Roman. Ierarhia Catolică cu toate denominaţiunile din lume, chiar acum venind împreună ca o organizaţie, confederaţia bisericilor organizându-se pe ele împreună. Aceasta nu este Rusia, aceasta este Roma! AŞA VORBEŞTE DOMNUL.

182 Arătaţi-mi o Scriptură unde comunismul sau orice altceva va stăpâni în afară de Roma. Au urmat Medo-Perşii după Nebucadneţar? Sigur. Au urmat Grecii după ei? Da! I-a preluat Roma pe ei de acolo? S-a rupt aceasta în zece puteri Otomane întocmai cum avem noi acum? A avut Eisenhower, care înseamnă fier, Kruşciov înseamnă lut, au avut ei întâlnirea lor chiar aici iar Kruşciov şi-a luat jos pantoful să-l facă pe acesta un simplu, lucru deschis; el l-a bătut pe masă în felul acesta [Fratele Branham bate pe amvon să ilustreze - Ed.] să arate oamenilor? Păi, ce se petrece cu oamenii astăzi?

183 Unde este ajunsă credinţa? Păi nu credeţi voi căci Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul?...?... Ce se petrece cu predicatorii astăzi? Comunismul, fiecare predicator este aici afară încercând să se lupte împotriva Comunismului. Comunismul nu-i nimic! Lucrul, diavolul îl împleteşte chiar sub nasul vostru şi nu o ştiţi. Acesta este Romanism, denominaţionalism, iar Roma este mama denominaţiunilor. Biblia zice că ea era o curvă şi fiicele ei erau curve împotriva lui Dumnezeu, împotriva Cuvântului Său. Soldaţi, luaţi sus Cuvântul;...?... staţi cu acel Cuvânt!

Eu voi pieri într-o zi, dar acest Cuvânt nu poate pieri. Şi voi oamenii mai tineri, dacă aceasta nu se întâmplă în generaţia mea, voi veţi vedea. Acolo este lucrul.

184 Aţi auzit voi ştirile în dimineaţa aceasta, D-na Kennedy se duce să vadă pe papă, şi ce a zis papa? Vedeţi? Toate religiile din lume? Oh. Păi, poate noi vom lua ceva mai mult din asta duminica viitoare.

185 Vedeţi? Nu vă îngrijoraţi de Rusia. Rusia este o pietricică mică pe plajă. Nu vă îngrijoraţi voi de comunism; voi priviţi Romanismul, când acesta se uneşte cu bisericile. Nu există nimic scris în Scriptură despre comunism să stăpânească lumea. Iar eu merg după Cuvânt, indiferent de cum orice altceva merge, acesta este Cuvântul ce cred eu.

Acesta este Romanismul care ia lumea, iar Romanismul este mama organizaţiei. Nu a existat niciodată o organizaţie până la Roma, şi fiecare din ele a ieşit din ea, şi Biblia a spus aşa. Ea era mama curvelor! (Eu aş putea să stau o jumătate de zi asupra acesteia iarăşi, dar eu presupun că eu aş putea tot atât de bine să merg înainte.)

186 Când duşmanul ne atacă, atunci… „Oh, eu vă spun, voi s-ar cuveni să veniţi să aderaţi la a noastră..." Ce o să faceţi voi? Daţi înapoi? Compromiteţi? Un soldat adevărat nu o va face. Nu, domnule! Ce facem noi atunci? Gândul, lăsaţi ca gândul care era în Cristos… Este asta ce a spus Biblia? Gândul care era în Cristos să fie cu voi. Ce fel de gând a avut El? Să stea cu Cuvântul. Asta-i adevărat! Să stea cu Cuvântul, Cuvântul Tatălui, şi a învins pe vrăjmaş de fiecare dată.

187 Acum, când vrăjmaşul atacă şi încearcă să vă spună că voi trebuie să faceţi asta, şi să faceţi aceea, ce veţi face voi? Staţi cu Cuvântul. Asta-i adevărat! Ce o să faceţi voi

atunci? Luaţi Cuvântul! Ce este Cuvântul? Biblia a spus aici, noi doar o citim. Căci Duhul este... din Dumnezeu este Cuvântul. Vedeţi? Priviţi aici. „Şi luaţi coiful mântuirii, şi Sabia, Sabia Duhului” - Sabia Duhului. Ce este Duhul care vine înăuntru prin mintea voastră, şi intră în voi; iar Sabia Duhului este Cuvântul lui Dumnezeu! Cu ce se luptă acel Duh? Cu ce se luptă Duhul Sfânt? Senzaţii? Simţuri? Cuvântul! Glorie! Glorie!

Cu ce se luptă Acesta? Simţuri, Cuvântul! Cuvântul! Haideţi să spunem aceasta, Cuvântul! Cuvântul! [Adunarea răspunde înapoi: „Cuvântul.” - Ed.] Cuvântul lui Dumnezeu este cu ceea ce se luptă Duhul.

Duhul lui Dumnezeu păşeşte drept la diavolul şi zice: „Este scris!” Amin! „Este scris!” Iar diavolul cedează.

188 Ce facem noi? Luăm Sabia, care este Cuvântul lui Dumnezeu, cu ce îl tragem? O mână de credinţă, o mână puternică de credinţă, Sabia cu două tăişuri. Biblia a spus în Evrei 4, Acesta este o Sabie cu două tăişuri, taie şi când vine şi când se duce.

Frate, ce face el? Ia Cuvântul... Ia Duhul, lasă ca Duhul să vină în inima ta, deschide-ţi mintea, şi spune: „Cuvântul Tău este Adevăr.” (Şi tu fă asta, soră.) „Cuvântul Tău este Adevăr. Doamne, eu nu o să dau atenţie la cum mă simt, la ce oricare altul spune; eu opresc tot, eu suflu afară fiecare din căile mele. Toate tulburările, şi îndoielile, şi necredinţa pe care le-am avut vreodată; fiecare simţire care aţi avut-o vreodată; toate bolile care le-am avut vreodată; orice altceva ce am avut vreodată; eu le suflu pe toate afară; eu le ocolesc pe toate din ele şi vin drept la Duhul meu. Oh, Doamne, vino jos; Tu ai spus, că Tu m-ai făcut un agent de liberă acţiune morală.”

„Tu eşti, Fiul Meu.”

189 „În ordine, eu îmi deschid inima şi mintea mea. Vino înăuntru, Doamne Isuse”; şi apucă credinţa, acea Sabie a Duhului, AŞA VORBEŞTE DOMNUL! Strigă, Aleluia! Amin! Apoi taie jos fiecare vrăjmaş înaintea ta. Acolo este aceasta.

Taie fiecare vrăjmaş. Dacă un vechi duh stafie te face să te simţi tot… Taie lucrul acela la o parte cu Cuvântul Domnului. Tăria noastră este, bucuria Domnului este tăria mea. Dă-te la o parte de la mine! Loveşte-l şi taie-l cu Cuvântul.

190 Dacă acesta ar fi demon; dacă acesta ar fi vrăjmaş; dacă aceasta ar fi boală; dacă aceasta ar fi maladie; orice este aceasta; ia Cuvântul şi trage-L cu Sabia: şi dacă tu îl loveşti de prima dată şi nu pare a se mişca, loveşte-l din nou, şi loveşte-l din nou, şi loveşte-l din nou! Şi loveşte-l până când tu ai ciobit o gaură în el, ca un puişor ciocănindu-se pe sine afară sau un vultur, ce eşti tu. Ciocăneşte-te drept prin acea veche coajă de boală, taie-ţi drumul afară, şi spune: „Aleluia, unde este următorul?” Amin! Aceea este bătălia; acela este soldatul. Acela este soldatul crucii. Da, domnule!

191 Doboară fiecare duşman. De ce? De ce? Noi suntem o Sămânţă Royală predestinată a lui Abraham. Când Abraham a negat fiecare lucru care era împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, el şi-a tăiat drumul lui drept prin fiecare obstacol care a venit înaintea lui. Ei au zis: „Soţia ta este prea bătrână.” El doar a tăiat lucrul afară din drum.

Diavolul a zis: „Tu nu poţi face asta, şi tu nu poţi face aceea.”

Abraham a tăiat aceasta afară din drum. El a lovit la aceasta, şi a lovit la aceasta, până când el s-a croit pe sine dincolo. „Unde-i următoarea, Doamne?”

„Mută-ţi cortul aici sus.” El a mers şi şi-a construit un altar acolo sus.

A ajuns sus acolo şi Satan a venit, şi a zis: „Acum, eu îţi spun, acesta nu este locul corect.”

„Eu voi sta chiar aici; dă-te jos de pe terenurile mele!” Aleluia!

Lot a zis: „Tu mai bine venea-i aici jos; noi avem o distracţie bună aici jos. Noi toţi avem o organizaţie aici jos. Păi, soţia mea este conducătoarea societăţii literare şi toate celelalte în oraş. Eu îţi spun, tu s-ar cuveni să vii aici jos.”

192 Sara a zis: „Abraham...”

„Taci, Sara! (Aleluia!) Stai chiar acolo! Asta este unde m-a aşezat Dumnezeu; chiar aici este unde voi sta eu. Aici este unde Dumnezeu m-a aşezat.”

Toţi salutaţi puterea numelui lui Isus!

Îngerii să cadă prosternaţi;

Să aducă înainte diadema royală,

.....

Pe Cristos, Stânca solidă, eu stau;

Tot terenul celălalt este nisip mişcător,

Tot terenul celălalt este nisip mişcător.

Chiar moartea însăşi, toate celelalte este nisip mişcător. „Pe Cristos, Stânca solidă, eu stau…" Sămânţa Royală a lui Abraham, Sămânţa Royală.

193 Păi, cea mai selectă armată a Angliei este royalitatea Angliei, sânge royal, fiecare lucru. Şi Sămânţa Royală a lui Cristos este o Biserică umplută cu Duhul Sfânt, umplută cu Duhul Sfânt. Ce? Sămânţa Royală prin promisiune, nu prin senzaţii, ci prin promisiunea lui Dumnezeu. Ei stau lîngă Cuvântul lui Dumnezeu şi-şi taie drumul dincolo, strigând: „Aleluia!" Chiar moartea vine şi zice: „Aceasta îţi vine sus pe mânecă."

Ziceţi: „Cedează, Iordanule, eu trec dincolo." Tăiaţi-vă drumul drept înainte dincolo către Ţara Promisă. Amin!

194 Ce se întâmplă? Când bătălia este terminată (eu închei acum, destul de sigur), când bătălia este terminată, şi sfinţii vin mărşăluind acasă… Eu vreau să vă întreb ceva. Ce s-a întâmplat când Hitler a mers în Franţa? Păi, ei zic că tu nici măcar nu puteai să vezi cerul de toate avioanele. Germanii în paşi de paradă (vedeţi?) doar stând, trecând pe lângă el, celebrând o victorie.

Când Stalin a venit la Rusia, pentru mile în spate, fiecare tanc doar puţin în spatele celuilalt, doar au bombardat Berlinul până când nu a mai rămas nimic din el. Asta-i tot. Şi când ei au mers şi aceşti Germani... aceşti soldaţi Ruşi celebrau, ei au mers înăuntru cu acel, voi ştiţi, acel lucru interesant care ei îl fac. Eu am văzut aceasta pe o fotografie odată în Londra, cum au intrat ei (fotografia actuală despre lucrul unde... ce s-a întâmplat), au intrat celebrând. Oh, Doamne! Când noi am auzit că războiul s-a terminat, noi ţipam, noi am suflat în fluiere. Când eroii au venit înapoi, noi i-am întâmpinat sus acolo; ei au ţipat şi au urlat.

195 Eu am avut un verişor, care era acolo, şi a zis când a venit înapoi, toţi vechii veteranii au fost aşa de rău răniţi că ei nu puteau să iese afară din pat; astfel ei le-au rulat doar deasupra vaporului când ei au venit înăuntru, să vadă Statuia Libertăţii stând în sus. A zis: „Acei oameni mari, stând acolo, ei doar plângeau şi-au căzut chiar acolo, în felul acesta, când ei au văzut Statuia Libertăţii." Erau departe de casă de patru ani luptându-se, şocaţi de bătălie şi toate celelalte, însă ei ştiau că soţia, şi iubita, şi mama, şi tata, şi copiii, şi toţi pe care ei îi iubeau erau chiar în spatele acelei Statui a Libertăţii; aceasta a reprezentat pentru ceea ce ei au luptat. Oh, fluierele sunau, şi New Yorkul a intrat într-un ţipăt, asta-i tot, când eroii lor au venit în marş înăuntru. Acela va fi un lucru minor!

196 Odată când Cezar, după o mare bătălie, el a zis: „Eu vreau ca cel mai renumit războinic să călărească lângă mine în această mare celebrare de triumf asupra duşmanului nostru." Şi fiecare dintre ofiţeri şi-au aranjat penele, şi au lustruit scuturile lor, şi au mărşăluit pe acolo (voi ştiţi, în felul acesta) ca şi adevăraţi soldaţi în felul acesta. După un timp, un micuţ individ a venit pe acolo, tăiat? Doamne, el cumva s-a uitat doar în sus şi a pornit-o înainte în felul acesta. Cezar a zis: „Aşteaptă un minut; aşteaptă un minut! Tu (nici măcar îmbrăcat ca un ofiţer)" a zis: „vino aici." A zis: „Unde ai primit tu acele cicatrici?"

A zis: „Afară în câmpul de bătălie."

A zis: „Urcă aici sus; tu eşti omul care eu vreau să stea lîngă mine." De ce? El a arătat că el a fost în luptă.

Oh, Dumnezeu să aibă milă de omul care poate să-şi taie mâna cu o cutie de sardine şi să primească o menţionare. Eu vreau să fiu rănit de luptă! Aşa cum Pavel a zis: „Eu port în trupul meu semnele lui Isus Cristos." Aceasta este de ce eu vreau să mă lupt pe câmp.

197 Într-o zi, când marele nostru Căpitan Şef va veni, Care ne-a pus armura, care ne-a dat armura lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, ne-a dat Cuvântul Lui cu care să luptăm, să stăm afară acolo; când marele nostru Căpitan Şef vine înăuntru călare, eu vreau să urc

sus pe car şi să călăresc sus acasă cu El; voi nu? Atunci, când eu îmi iau micuţa mea soţie de braţ, mă uit aici în jur şi văd pe fraţii mei, şi soţiile lor, şi copiii lor; când noi începem să păşim în jos prin acele paradise ale lui Dumnezeu, şi îngerii umplând aerul cu imnuri deasupra în felul acesta; să vorbim despre o celebrare!

Iar când bătălia este gata noi vom purta coroana. Oh, Doamne! Oh, soldaţi ai crucii, în această dimineaţă, trageţi acel braţ al credinţei aici afară şi apucaţi această Armă.

Cum este cu asta, soră? Eşti tu gata? Trage acea Armă afară, şi spune: „Dumnezeule, mie nu-mi pasă ce mi-a spus diavolul, cât de mult oricare altul a spus, în această dimineaţă eu cred. Eu cred."

198 Aşa cum am spus ziua trecută, un mic... eu cred că erau câteva duminici în urmă, acolo era un om care a avut un vis. El a visat că diavolul era un mititel, lucru vechi şi a alergat către el şi el a zis: „Buu!" Iar el a sărit înapoi şi diavolul a devenit mai mare. „Buu!" Şi el a sărit înapoi şi diavolul a devenit mai mare. În sfârşit diavolul a devenit aşa de mare cum era el şi urma să-l biruiască. El ştia că el trebuia să se lupte cu el cu ceva, astfel el s-a uitat în jur; el nu putea găsi nimic cu care să se lupte cu el; el a ridicat doar Biblia, iar diavolul a zis: „Buu!"

El a zis: „Buu!" drept înapoi către el, şi diavolul a devenit mai mic, şi mai mic, şi mai mic, şi în final el l-a bătut până la moarte cu Cuvântul.

199 Tu eşti un soldat nu-i aşa, soră? Ia acel Cuvânt şi spune: „Este scris. (Amin!) Eu nu am să mor; eu am să trăiesc. Eu voi şedea chiar în acest Tabernacol şi laud pe Dumnezeu pentru bunătatea Lui cu restul dintre ei." Credeţi voi asta, sfinţilor? [Adunarea răspunde: „Da." - Ed.] Amin! Să ne plecăm capetele.

200 Oh, Doamne Dumnezeule, Creator al cerurilor şi pământului, lasă să fie cunoscut astăzi că Tu încă eşti Dumnezeu. Nu contează cât de mult aş predica eu, cât de multe lucruri aş spune eu, Doamne, un Cuvânt de la Tine o stabileşte.

Aceste batiste stau aici, reprezentând oameni bolnavi. Mă rog, Tată ceresc, ca binecuvântările şi puterea Ta să se odihnească peste fiecare din ele, aşa cum îmi pun mâinile peste ele. Dumnezeule, în Numele lui Isus Cristos, mă rog ca Tu să ungi aceste batiste cu Sfânta Ta Prezenţă; căci este scris în Cuvânt, nu este nimic împotriva Cuvântului, însă s-a spus în Cuvânt că ei au luat de pe trupul lui Pavel batiste şi şorţuri; duhurile necurate au ieşit afară din oameni, şi ei au fost vindecaţi de diferite boli.

Acum, noi nu suntem Sfântul Pavel, însă Tu încă eşti Dumnezeu, şi Tu încă eşti acelaşi Duh Sfânt. Eu îmi pun mâinile peste aceste batiste în Numele Domnului Isus, şi cer ca Tu să binecuvântezi şi să vindeci pe fiecare din ei.

201 Şi Dumnezeule, întinsă aici în pat, care a fost întinsă aici, nimic decât o copilă, doar o fetiţă frumoasă. Ea nu poate trăi, Doamne. Satan i-a făcut ei rău, iar preaiubiţii medici de pe acest pământ au încercat din greu, fără îndoială, să salveze copila; ei doar nu o pot face. Ei sunt la capătul înţelepciunii lor; ei nu ştiu nimic altceva să facă. Dar, Doamne, eu sunt atât de bucuros că există un alt capitol scris. Noi putem întoarce o altă pagină, şi în această pagină noi putem vedea că Marele Medic vine înăuntru. Noi îl chemăm pe El pentru sfat în această dimineaţă.

202 Acum, Doamne, nu este aceasta scris aici în Cuvântul Tău, că „aceste semne îi vor urma pe acei care cred"? Doamne, dacă eu nu sunt un credincios, fă-mă unul acum. Dacă această fetiţă nu este o credincioasă, fă-o pe ea una acum. „Aceste semne vor urma pe cei care cred: dacă ei îşi vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoşa." Este de asemenea scris: "în Numele Meu ei vor scoate draci." Doamne, acelea sunt cuvintele Tale; Acesta este al Tău, Acesta este Cuvântul Tău.

Şi acum, ca slujitor al Tău, aşa cum Tu ai spus: „Dacă acolo vor fi doi sau trei dintre voi adunaţi împreună, Eu voi fi în mijlocul vostru; şi dacă voi veţi fi de acord, ca atingând un lucru, şi cereţi, voi îl veţi primi."

203 Dumnezeule, această copilă probabil că este cea mai bolnavă persoană din clădire în această dimineaţă, deoarece ea nu poate trăi fără Tine prea mult, şi ea este cea mai bolnavă. Astfel noi suntem toţi, noi suntem în acord, ca fiecare soldat stând aici, şi în acest grup stă Sămânţa Royală a lui Abraham. Noi mărşăluim înăuntru peste Satan acum. Tu ai putea tot atât de bine să te pregăteşti să pleci, Satano, căci armurile noastre scânteiază, culorile radiază, bărbaţi şi femei ţinând săbii, mărşăluind înainte

acum peste tine pentru această fetiţă. Ieşi afară din ea, Satano! Părăseşte acea copilă! Ca armată a Viului Dumnezeu, noi te provocăm! Părăseşte-o în Numele lui Isus Cristos! Eu merg să pun mâinile peste ea.

204 Acum, Satano, tu ai legat această copilă; tu ai făcut acest rău. Eu ştiu că tu eşti mai mult decât pe măsura unei fiinţe umane, dar tu nu eşti pe măsura Domnului meu, astfel eu vin în Numele Lui. Părăseşte-o, tu duh al diavolului. Tu demon de boală, ieşi afară din această copilă, şi fie ca ea să plece liberă din această zi înainte. Eu voi pronunţa aceasta în Numele lui Isus Cristos.

Acum, Doamne Dumnezeule, Tu Care ai înviat morţii şi ai dovedit că Tu erai Dumnezeu, ridică această tânără femeie la sănătatea şi tăria ei din nou, ca ea să stea în această clădire aici. Diavolul este plecat de la ea. Tu eşti Acela care poţi să o faci bine. Fie ca ea să trăiască spre slava şi onoarea lui Dumnezeu. ACEASTA-ACEASTA A FOST VORBIT, ACUM LASĂ CA ACEASTA SĂ FIE FĂCUT!

205 Există alţii aici care vreţi să vă ridicaţi mâinile şi să ziceţi: „Eu vreau să se facă rugăciune pentru mine. Eu sunt bolnav; eu am nevoie de Dumnezeu.” Eu nu ştiu cât de mult timp avem noi. Noi avem destul timp să lăsăm pe oameni să treacă pe aici. Eu doar mă simt foarte convins în această dimineaţă. Eu vreau ca tu să vii jos aici, Billy, şi doar să iei, poate secţiunea aceasta chiar aici, pe partea asta aici înainte. Doar lasă ca această secţiune să vină întâi, apoi noi vom lua secţiunea din spate după aceea, doar sus până la acel rând acolo. Apoi noi îi vom lua în felul acesta, atunci ei nu vor…

Iar acum eu vreau ca Fratele Neville şi câţiva din fraţii mei lucrători să stea aici lângă mine, chiar aici, astfel ca voi să-i puteţi lua drept în jos la rând din nou. În regulă.

206 În regulă. Acum, eu… Câţi dintre voi aveţi armura voastră pe voi? Ea este schimbată acum; du-te acasă şi fii bine. Amin! Oh, Doamne!

Oh, voi soldaţi, trageţi Sabia, trageţi Sabia, soldaţi ai crucii. Mărşăluind înainte, mărşăluind înainte!

Pe Cristos, Stânca solidă, eu stau;

Tot celălalt teren este nisip mişcător.

207 În ordine! Veniţi drept înainte, drept în jos pe marginea platformei. Fiecare în rugăciune acum, în timp ce ei trec pe aici. Trageţi Sabia voastră acum (Vedeţi?), mergeţi drept prin, doar continuaţi să strigaţi. [Oamenii trec prin rândul de rugăciune - Ed.]

Înainte soldaţi Creştini

... În marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă!

Cedează, Satano! Care-i situaţia, soldaţilor? Nu credeţi voi că noi putem birui? Noi deja am biruit. Noi suntem mai mult decât victorioşi în Isus Cristos. Fiecare diavol este scos afară, toate celelalte. [Fratele Branham continuă să se roage pentru bolnavi - Ed.]

208 Eu vreau ca micuţa doamnă... Acolo este ceva treabă cu acest predicator micuţ aici. Vino aici sus! Acest om a fost trimis acasă de la spital doar recent, muribund, mâncat de cancer, cu un an în urmă, doi ani în urmă cu prostată. Doctorii i-au dat lui doar câteva zile să trăiască. Şi într-o dimineaţă, noi am mers acolo sus foarte devreme; am oferit rugăciune pentru el în aceeaşi dimineaţă, întocmai ca şi cu voi, şi ei nu pot găsi nici măcar o urmă din acesta. Face mai mult lucru acum de cum a făcut el vreodată. El şi micuţa lui soţie au fost pe câmpurile Evangheliei, poate înainte să fi fost eu născut. [Fratele Kidd zice: „Cincizeci şi cinci de ani” - Ed.] Voi auziţi asta? Cincizeci şi cinci de ani. Înainte ca eu să fi venit chiar pe pământ ei predicau Evanghelia. Şi aici este el, vindecat cam la vârsta de şaptezeci şi cinci de ani sau optzeci şi unu. [Fratele Kidd îi vorbeşte din nou Fratelui Branham - Ed.] Două săptămâni de trezire, doar a ţinut două săptămâni de trezire şi a predicat în fiecare seară. În vârstă de optzeci şi unu de ani, vindecat de cancer.

209 În ordine, soră, este timpul tău acum. Tu crezi? (Înainte, Soldaţi Creştini) În ordine, soră, tu, către fiecare dintre voi, ce o să facem noi? AŞA VORBEŞTE DOMNUL. De ce te învârţi pe aici în jur, Satano, tu ai pierdut. Noi venim acolo acum. Noi mărşăluim înainte acolo în Ţara Făgăduită. Ce este asta? Ce este acest munte înaintea noastră pe care ei îl

construiesc? Cine este acesta care stă în faţă acolo, tu vei deveni o câmpie? De ce? Cu o Sabie cu două tăişuri noi îl vom tăia până la pământ. Asta-i adevărat. În regulă!

Înainte, soldaţi Creştini,

În marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă! Cristos, Stăpânul royal,

Conduce împotriva duşmanului; (cu Cuvântul Lui)

Înainte în luptă,

Vedem, drapelul Lui rulând!

Înainte, soldaţi Creştini,

În marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă!

210 Aleluia! Ce au făcut ei? Primul lucru care a mers înainte în luptă pentru Israel, care era primul lucru? Cântăreţii au mers înainte mai întâi. Ce a urmat? Chivotul, apoi bătălia. În ordine! Vedeţi voi aceasta acum? Noi cântăm, Înainte, Soldaţi Creştini; noi tragem la o parte fiecare îndoială. Ridicându-ne pe picioarele noastre acum, noi mărşăluim la luptă. Să ne ridicăm acum, fiecare.

Înainte, soldaţi Creştini, în marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă!

Cristos, Stăpânul royal,

Conduce împotriva duşmanului; (Cum îl învingem noi? Cu Cuvântul.) înainte în luptă, Vedeţi, drapelul Lui merge!

Înainte, soldaţi Creştini, în marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă!

Noi nu suntem împărţiţi;

Noi toţi un trup,

Unul în nădejde şi învăţătură, Unul în caritate…

211 Toţi care cred pe Dumnezeu să zică: „Amin!” [Adunarea răspunde: „Amin!” - Ed.] Aleluia! Voi credeţi asta? Noi suntem biruitori. Unde este fiecare vrăjmaş? Sub picioarele noastre. Ce suntem noi astăzi? Înviaţi în Cristos! Acum, aceasta s-a sfârşit, soră. Crezi tu asta? Tu poţi să mergi acasă acum. Tu te simţi bine? Ea zice că ea se simte bine acum, totul va fi bine. Cât de mulţi afară acolo se simt bine?

212 Şi când ei au strigat, zidurile au căzut şi ei au luat-o (Amin!); ei au luat cetatea. Amin! Amin! Voi îl credeţi?

213 Acum nu uitaţi serviciul de seară. Fratele Neville va fi aici diseară şi va aduce mesajul lui, şi duminică următoarea, duminică, cu voia Domnului, voi fi aici. Acum, să mergem aşa cum ne mişcăm, şi acum, afară din clădire, să mergem cântând Înainte, Soldaţi Creştini şi din această zi înainte, niciodată să nu mai puneţi acea Sabie în teacă. Trageţi-o afară; haideţi să biruim. Ei au mers înainte biruind şi să biruie. În regulă. Din nou la acel prim verset.

214 Înainte, soldaţi Creştini,

În marş ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înainte în faţă!

Cristos, Stăpânul royal,

Conduce împotriva duşmanului;
Înainte în luptă,
Vedeţi, drapelul Lui merge!
înainte, soldaţi Creştini, în marş ca la război,
Cu crucea lui Isus
Mergând înainte în faţă!

MESSAGE hub online
www.messagehub.info

Predici De
William Marrion Branham
"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7